

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้กระทำตามลำดับขั้นดังนี้คือ

๑. การเลือกประชากร

ก. ลักษณะของประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยปี ๑๕ แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔-๖ ปี แล้วแต่แผนกวิชาของแต่ละมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ โดยไม่จำกัดอายุ

ในการสุ่มตัวอย่าง เลือกสุ่มตัวอย่างจากนิสิตนักศึกษาทั้งสองเพศ จากชั้นปีที่ ๑ ถึงชั้นปีที่ ๔ ปีที่ ๕ หรือปีที่ ๖ โดยแยกเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

ก) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะบัญชี
๒. คณะบริหารธุรกิจ
๓. คณะนิเทศศาสตร์
๔. คณะมนุษยศาสตร์

ข. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะเกษตร
๒. คณะประมง
๓. คณะวนศาสตร์
๔. คณะวิทยาศาสตร์
๕. คณะวิศวกรรมศาสตร์
๖. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ
๗. คณะศึกษาศาสตร์
๘. คณะสังคมศาสตร์
๙. คณะสัตวแพทยศาสตร์

๑๐. คณะมนุษยศาสตร์

๑๑. คณะอุตสาหกรรมเกษตร

ค. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะอักษรศาสตร์

๒. คณะวิศวกรรมศาสตร์

๓. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๔. คณะวิทยาศาสตร์

๕. คณะรัฐศาสตร์

๖. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

๗. คณะครุศาสตร์

๘. คณะแพทยศาสตร์

๙. คณะนิเทศศาสตร์

๑๐. คณะสัตวแพทยศาสตร์

๑๑. คณะเศรษฐศาสตร์

๑๒. คณะทันตแพทยศาสตร์

๑๓. คณะนิติศาสตร์

๑๔. คณะเภสัชศาสตร์

๑๕. คณะศิลปกรรมศาสตร์

ง. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะนิติศาสตร์

๒. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๓. คณะรัฐศาสตร์

๔. คณะเศรษฐศาสตร์

๕. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

๖. คณะศิลปศาสตร์

๗. คณะวารสารศาสตร์

๘. คณะสังคมวิทยา

จ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะบริหารธุรกิจ
๒. คณะบัญชี
๓. คณะเศรษฐศาสตร์
๔. คณะนิติศาสตร์
๕. ภาควิชาอิสระ ภาษาอังกฤษ

ฉ. มหาวิทยาลัยมหิดล แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะทันตแพทยศาสตร์
๒. คณะเทคนิคการแพทย์
๓. คณะพยาบาลศาสตร์
๔. คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล รามาธิบดี
๕. คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
๖. คณะเภสัชศาสตร์
๗. คณะวิทยาศาสตร์
๘. คณะสาธารณสุขศาสตร์

ช. มหาวิทยาลัยหอการค้า แบ่งเป็นคณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะบริหารธุรกิจ
๒. คณะบัญชี
๓. คณะเศรษฐศาสตร์
๔. คณะมนุษยศาสตร์
๕. คณะวิทยาศาสตร์

ซ. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ

๑. คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์
๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
๓. คณะโบราณคดี
๔. คณะมัณฑนศิลป์

ณ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

๑. คณะศึกษาศาสตร์
๒. คณะวิทยาศาสตร์
๓. คณะสังคมศาสตร์
๔. คณะมนุษยศาสตร์

ญ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

๑. คณะศึกษาศาสตร์
๒. คณะมนุษยศาสตร์
๓. คณะวิทยาศาสตร์

ฎ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๑. คณะศึกษาศาสตร์
๒. คณะมนุษยศาสตร์
๓. คณะสังคมศาสตร์
๔. คณะวิทยาศาสตร์
๕. คณะแพทยศาสตร์

ฏ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

๑. คณะศึกษาศาสตร์
๒. คณะพลศึกษา

ฐ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ลาดกระบัง

๑. คณะวิศวกรรมศาสตร์
๒. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
๓. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์

ฑ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี

๑. คณะวิศวกรรมศาสตร์
๒. คณะวิทยาศาสตร์

ฒ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ

๑. คณะวิศวกรรมศาสตร์
๒. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์

ข. จำนวนประชากร

จำนวนนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยปิดทั้ง ๑๕ แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๒,๔๘๕ คน เป็นชาย ๓๑,๘๕๔ คนและหญิง ๓๑,๑๓๑ คน การเก็บแบบสอบถาม คิดจากร้อยละ ๑ ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด โดยจำแนกตามคณะและเพศ ของนักศึกษา จำนวนประชากรที่แจกแบบสอบถามครั้งนี้ มีจำนวน ๖๓๑ คน เป็นชาย ๓๒๐ คน และหญิง ๓๑๑ คน

๒. การสร้างแบบสอบถาม

ก. การเริ่มสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้พิจารณาศึกษาถึงประเภทของภาพยนตร์ของไทย ที่ฉายในกรุงเทพมหานคร และศึกษาหาสาเหตุในการเข้าชมภาพยนตร์ไทย รวมถึงอิทธิพลที่มีผล ตลอดจนแนวความคิดที่มีต่อภาพยนตร์ไทย ของนิสิตนักศึกษา จากผลงานการวิจัยของ คุณเดือนใจ ทองสำริต เรื่อง "เหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานครปี พ.ศ. ๒๕๑๕ และจากผลงานการวิจัย ของ คุณกมล นินนาทนนท์ เรื่อง "ความสนใจของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่มีต่อการชมภาพยนตร์" ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ อีกทั้งการสอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์ ทั้ง คุณสันติ เศรษฐวิมล ผู้เป็นหัวหน้าข่าวบันเทิงของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และจากผู้จัดการบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์อีกหลายบริษัท

จากการศึกษาและพิจารณาจากผลงานวิจัยและบทความ และการสนทนาดังกล่าวข้างต้น จึงได้รวบรวมสร้างเป็นแบบสอบถามขึ้น เป็นแบบเลือกตอบ และโดยวิธีการให้คะแนนและแบ่งเป็นชั้น ๆ คือ

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะ และรายได้

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ ในเรื่อง ความถี่ความนิยมภาพยนตร์ของประเทศต่าง ๆ ประเภทของภาพยนตร์ที่นิยมชม และช่วงเวลาที่ชอบชม

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย โดยจะถามเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ไทยอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับคุณภาพโดยรวมของภาพยนตร์ไทย และแนวโน้มในการชมภาพยนตร์ไทยในอนาคต และสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อโรงภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ที่ไหลลดลง โดยจะถามนิสิตนักศึกษาทั้งที่ชมและไม่ชมภาพยนตร์ไทย

ข. การทดสอบแบบสอบถามก่อนการไปสอบถามจริง (Pre-test) และการแก้ไข

ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามครั้งแรก แก่อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย จากนั้นจึงดำเนินการพิมพ์แบบสอบถามจำนวน ๓๐ ชุด และนำไปสอบถามนิสิตของคณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลจากการทดสอบแบบสอบถามดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปลี่ยนแปลงแบบสอบถาม และเพิ่มเติมรายละเอียดบางอย่าง รวมทั้งปรับปรุงคำถามให้กระชับ แล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และได้เปลี่ยนแปลงให้ตรงกับความต้องการของอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

ค. การพิมพ์แบบสอบถาม

เมื่อแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์ และทำการพิมพ์โรเนียวจำนวน ๖๕๐ ชุด

๓. การส่งและการรวบรวมแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการไปเก็บแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง โดยไปยังมหาวิทยาลัยปิดทั้ง ๑๕ แห่ง และทำการแจกแบบสอบถามกระจายไปทุกคณะ และแยกตามเพศ โดยคิดจากร้อยละ ๑ โดยประมาณของจำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะ และแยกตามเพศ ในบางคณะ เมื่อคิดจากร้อยละ ๑ ของนักศึกษาแล้วมีไม่ถึง ๑ คน กรณีนี้ผู้วิจัยถือตามสัดส่วน ถ้าเกินร้อยละ ๐.๕ ขึ้นไป ก็จะมีเป็น ๑ คน แต่ถ้าต่ำกว่า ๐.๕ ลงมาก็จะไม่เก็บ

จากการคิดคำนวณด้วยวิธีดังกล่าว ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นจำนวนดังนี้

มหาวิทยาลัย	วิทยาเขต	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง	
		จำนวน (คน)	จำนวนที่เก็บ แบบสอบถาม (ฉบับ)	จำนวน(คน)	จำนวนที่เก็บ แบบสอบถาม (ฉบับ)
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ		๒,๓๔๐	๒๗	๒,๔๔๘	๒๔
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	บางเขน	๔,๔๓๐	๔๔	๒,๘๖๘	๒๔
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๖,๖๒๔	๖๗	๖,๑๓๔	๖๒
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		๓,๙๐๒	๔๐	๕,๒๖๓	๕๓
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์		๑,๓๕๔	๑๔	๒,๘๓๖	๒๘
มหาวิทยาลัยมหิดล		๑,๕๘๘	๑๖	๒,๔๓๐	๒๔
มหาวิทยาลัยหอการค้า		๑,๘๖๖	๑๔	๔,๑๔๔	๔๑
มหาวิทยาลัยศิลปากร	วังท่าพระ	๗๗๑	๘	๕๓๖	๕
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ปทุมวัน	๑๐๔	๑	๔๗๕	๕
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	บางเขน	๔๐๘	๔	๗๖๑	๗
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ประสานมิตร	๙๕๑	๙	๑,๕๐๘	๑๕
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	พลศึกษา	๖๓๕	๖	๔๔๑	๔
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	เจ้าคุณทหาร	๓,๐๙๕	๓๑	๕๓๐	๖
สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	ธนบุรี	๑,๗๗๓	๑๘	๑๖๐	๒
สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า	พระนครเหนือ	๑,๕๙๘	๑๖	๔๗	๑

รวมแจกแบบสอบถาม ๖๓๑ ฉบับแก่ชาย ๓๒๐ ฉบับ และหญิง ๓๑๑ ฉบับ และเมื่อแยกตามสายวิชาที่เรียนโดยดูจากคณะ โดยแยกเป็นสายศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะแจกแก่สายศิลปศาสตร์ ๔๐๐ ฉบับ แก่ชาย ๑๖๔ ฉบับ หญิง ๒๓๖ ฉบับ และสายวิทยาศาสตร์ ๒๓๑ ฉบับ แก่ชาย ๑๕๑ ฉบับและหญิง ๘๐ ฉบับ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาแยกตามเพศ และรายได้ และในบางส่วน จะนำมาแยกตามประเภทวิชาที่ศึกษา โดยแบ่งเป็น วิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ โดยวิธีวิเคราะห์โดยวิธีแจงนับ (Tally) คะแนนจากแบบสอบถามแล้วคิดเป็นร้อยละ และวิธีทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ต่างกัน (chi-square) จากนั้นนำเสนอในรูปตาราง (Tabulation) จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลที่ได้โดยอาศัยการสังเกตการณ์จากการศึกษาเบื้องต้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

๑. ร้อยละ โดยนำข้อมูลดิบ มาแบ่งแยกประเภทหมวดหมู่ แล้วนับจำนวนเป็นความถี่ของหมวดหมู่นั้น ๆ แล้วนำมาเทียบกับจำนวนข้อมูลทั้งหมด แล้วคูณด้วย ๑๐๐

$$\text{โดยสูตร } \frac{N_i}{N} \times 100 = \text{ร้อยละของ } n_i$$

N_i คือจำนวนของความถี่ในหมู่ประเภทที่แยกไว้

N คือจำนวนข้อมูลดิบที่ยังมิได้แยกประเภท

๒. Chi-square เป็นวิธีทางสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของข้อมูล หรือใช้ดูความสัมพันธ์ของตัวแปรที่แตกต่างกัน ๒ ตัวแปร

$$\text{โดยมีสูตร } \chi^2_{(r-1)(c-1)} = \sum_{i=1}^c \sum_{j=1}^r \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$i = 1, 2, \dots, c$$

$$j = 1, 2, \dots, r$$

$$df = (r-1)(c-1)$$

O_{ij} = ความถี่ที่ได้จากการทดลองปฏิบัติ

E_{ij} = ความถี่ที่คิดว่าควรจะเป็น หรือตามทฤษฎี

๓. คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก

$$\text{สูตร} \quad \sum_{i=1}^n N_i w_i$$

$$\text{โดย} \quad \sum_{i=1}^n N_i w_i = N_1 w_1 + N_2 w_2 + \dots + N_n w_n$$

N_i = จำนวนในกลุ่มย่อย

w_i = คะแนนของกลุ่มย่อย

๔. คะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย

$$\text{สูตร} \quad \frac{\sum_{i=1}^n N_i w_i}{\sum_{i=1}^n N_i}$$

$$\text{โดย} \quad \sum_{i=1}^n N_i = N_1 + N_2 + \dots + N_n$$

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ๔.๑ รายได้ของนักศึกษา

รายได้	เพศ		หญิง		รวม	
	ชาย	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๖๔	๒๑.๕๖	๘๑	๒๖.๐๔	๑๔๕	๒๓.๗๗
๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐ บาท	๑๓๒	๔๑.๒๕	๑๓๑	๔๒.๑๒	๒๖๓	๔๑.๖๘
๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๗๘	๒๔.๓๘	๖๗	๒๑.๕๔	๑๔๕	๒๒.๕๘
๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๔๑	๑๒.๘๑	๓๒	๑๐.๒๙	๗๓	๑๑.๕๗
รวม	๓๒๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

จากตาราง จะเห็นได้ว่า รายได้ของผู้ตอบโดยรวมจะตกอยู่ระหว่าง ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท โดยคิดเป็น ๔๑.๖๘% ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมาคือ น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท โดยคิดเป็น ๒๓.๗๗%

เมื่อมาพิจารณาถึง รายได้กับเพศ พบว่า นักศึกษาชาย จะมีรายได้ในช่วง ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท มากที่สุด โดยคิดเป็น ๔๑.๒๕% และที่รองลงมาคือ ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ บาท โดยคิดเป็น ๒๔.๓๘%

สำหรับนักศึกษา จะมีรายได้ในช่วง ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท มากที่สุด โดยคิดเป็น ๔๒.๑๒% และรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท เป็นอันดับรองลงไปโดยคิดเป็น ๒๖.๐๔% ซึ่งต่างกับนักศึกษาชาย

ตารางที่ ๔.๒ รายได้ของนักศึกษา จำแนกตามมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

มหาวิทยาลัย รายได้	รัฐบาล		เอกชน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๑๒๘	๒๗.๐๖	๒๒	๑๓.๙๒	๑๕๐	๒๓.๗๗
๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐ บาท	๒๐๙	๔๔.๑๙	๕๔	๓๔.๑๘	๒๖๓	๔๑.๖๘
๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๙๒	๑๙.๔๕	๕๓	๓๓.๕๔	๑๔๕	๒๒.๙๘
๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๔๔	๙.๓๐	๒๙	๑๘.๓๕	๗๓	๑๑.๕๗
รวม	๔๗๓	๑๐๐	๑๕๘	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

เมื่อพิจารณาแยกมหาวิทยาลัยของรัฐบาล และมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐบาล มีรายได้ในช่วง ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท มากที่สุด โดยคิดเป็น ๔๔.๑๙% และที่รองลงมาคือ รายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท โดยคิดเป็น ๒๗.๐๖%

ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชน มีรายได้ในช่วง ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท ในระดับที่ใกล้เคียงกับจำนวนที่มีรายได้ ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ บาท โดยคิดเป็น ๓๔.๑๘% และ ๓๓.๕๔% ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ รายได้แยกตามประเภทวิชาที่เรียน

รายได้	สายวิชา		วิทยาศาสตร์		ศิลปศาสตร์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๕๔	๒๓.๓๘	๙๖	๒๔.๐๐	๑๕๐	๒๓.๓๗		
๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐ บาท	๑๑๑	๔๘.๐๕	๑๕๒	๓๘.๐๐	๒๖๓	๔๑.๖๘		
๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๔๖	๑๙.๙๑	๙๙	๒๔.๗๕	๑๔๕	๒๒.๙๘		
๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๒๐	๘.๖๖	๕๓	๑๓.๒๕	๗๓	๑๑.๕๗		
รวม	๒๓๑	๑๐๐	๔๐๐	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐		

เมื่อพิจารณาแบ่งนักศึกษาตามสายวิชาที่เรียน พบว่า นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีรายได้ระดับ ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๔๘.๐๕% และนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนที่รองลงมาคือ ๒๓.๓๘%

นักศึกษาสายศิลปศาสตร์ มีรายได้ระดับ ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็น ๓๘.๐๐% ของนักศึกษาสายศิลปศาสตร์ทั้งหมด และจำนวนที่รองลงมาคือ นักศึกษาที่มีรายได้ช่วง ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ บาท มีจำนวน ๒๔.๗๕% และที่ใกล้เคียงกัน คือ นักศึกษาที่มีรายได้ในช่วงน้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท มีจำนวน ๒๔.๐๐%

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี

จำนวนภาพยนตร์ต่อปี	เพศ		หญิง		รวม	
	ชาย	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชมเลย	-	-	-	-	-	-
น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง	๑๔๔	๔๕.๐๐	๒๓๙	๔๔.๖๙	๒๘๓	๔๔.๘๕
๑๑ - ๒๐ เรื่อง	๑๒๐	๓๗.๕๐	๑๒๗	๔๐.๘๔	๒๔๗	๓๘.๑๔
๒๐ เรื่องขึ้นไป	๕๖	๑๗.๕๐	๔๕	๑๔.๕๗	๑๐๑	๑๖.๐๑
รวม	๓๒๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

นักศึกษาจะชมภาพยนตร์น้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี คิดเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ๔๔.๘๕% นักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ ๑๑-๒๐ เรื่องต่อปี เป็นจำนวนที่รองลงไป คือ ๓๘.๑๔%

เมื่อมาพิจารณานักศึกษาชาย พบว่าเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ นักศึกษาที่ชมภาพยนตร์น้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี คิดเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๔๕.๐๐% และนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ ๑๑-๒๐ เรื่อง คิดเป็นจำนวน ๓๗.๕๐%

สำหรับนักศึกษาหญิง นักศึกษาที่ชมภาพยนตร์น้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี มีจำนวน ๔๔.๖๙% ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุด ที่รองลงไป คือนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ ๑๑-๒๐ เรื่องต่อปี มีจำนวน ๔๐.๘๔%

ตารางที่ ๔.๕ ความสัมพันธ์ของจำนวนภาพยนตร์ที่นักศึกษาชมต่อปี จำแนกตามระดับรายได้ของนักศึกษา

จำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี	น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง		๑๐-๒๐ เรื่อง		๒๐ เรื่องขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๗๖	๕๐.๖๗	๕๒	๓๔.๖๗	๒๒	๑๔.๖๗	๑๕๐	๑๐๐
๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐ บาท	๑๑๗	๔๓.๘๘	๑๐๘	๔๐.๘๘	๔๐	๑๕.๐๔	๒๖๖	๑๐๐
๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๖๒	๔๓.๖๖	๕๔	๓๘.๐๓	๒๖	๑๘.๓๑	๑๔๒	๑๐๐
๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๒๘	๓๘.๖๖	๓๒	๔๓.๘๘	๑๓	๑๗.๘๖	๗๓	๑๐๐
รวม	๒๘๓		๒๘๗		๑๐๑		๖๓๑	

เมื่อศึกษาที่จำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี โดยจำแนกตามระดับรายได้ของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท จะชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในจำนวนน้อยกว่า ๑๐ เรื่อง/ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ๕๐.๖๗% ของจำนวนนักศึกษาที่มีระดับรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท นักศึกษาที่มีระดับรายได้ ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท จะชมภาพยนตร์ในจำนวนน้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี เป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็น ๔๓.๘๘% นักศึกษาที่มีรายได้ ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ บาท จะชมภาพยนตร์ในจำนวนน้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ๔๓.๖๖% แต่นักศึกษาที่มีระดับรายได้ ๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป พบว่า จะชมภาพยนตร์ในจำนวน ๑๑-๒๐ เรื่องต่อปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ๔๓.๘๘%

จะเห็นได้ว่าในแต่ละระดับรายได้ของนักศึกษาจะชมภาพยนตร์ในจำนวนที่ต่างกันต่อปี เพื่อให้เข้าใจในการศึกษาส่วนนี้ให้ดียิ่งขึ้น จึงได้นำเอาวิธีการทางสถิติมาใช้ประกอบการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง โดยจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร ๒ ตัวคือ จำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี กับระดับรายได้ ค่าทางสถิติที่ใช้คือ Chi-Square test

จำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี ระดับรายได้	น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง	๑๑-๒๐ เรื่อง	๒๑ เรื่องขึ้นไป	รวม
น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท	๗๖ (๖๗.๒๗๔)	๕๒ (๕๘.๗๑๖)	๒๒ (๒๔.๐๑)	๑๕๐
๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐ บาท	๑๑๗ (๙๙.๓๐๐)	๑๐๘ (๑๐๔.๑๒๔)	๔๐ (๔๒.๕๗๗)	๒๖๖
๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐ บาท	๖๒ (๖๓.๖๘๖)	๕๔ (๕๕.๕๘๕)	๒๖ (๒๒.๓๒๙)	๑๔๒
๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๒๘ (๓๒.๗๔๐)	๓๒ (๒๘.๕๗๕)	๑๓ (๑๑.๖๘๕)	๗๓
รวม	๒๘๓	๒๔๗	๑๐๑	๖๓๑

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าของ E_{ij}

๑. H_0 : ระดับรายได้กับจำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปี ไม่สัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปร ๒ ตัวนี้สัมพันธ์กัน

๒. $\alpha = 0.05$

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

degree of freedom = $3 \times 2 = 6$

χ^2 จากการคำนวณ = 4.302

๔. Critical region $\chi^2_{.95}(6) = 12.59$

จะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อ $\chi^2 > \chi^2_{.95}(6)$ หรือ $\chi^2 > 12.59$

๕. แต่ $\chi^2 = 4.302$ ไม่มากกว่า 12.59 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าระดับรายได้กับจำนวนภาพยนตร์ที่ชมต่อปีไม่สัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพราะ การชมภาพยนตร์ขึ้นกับความพอใจเป็นสำคัญ

ตารางที่ ๔.๖ ภาพยนตร์ของประเทศใดที่นักเรียนนิยมชม

เพศ \ ภาพยนตร์ของประเทศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝรั่ง	๒๘๔	๘๒.๕๖	๒๕๓	๗๗.๘๕	๕๓๗	๘๐.๒๗
จีน	๒๗	๗.๘๕	๑๒	๓.๖๙	๓๙	๕.๘๓
ไทย	๓๓	๙.๕๙	๖๐	๑๘.๔๖	๙๓	๑๓.๙๐
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	๓๔๔	๑๐๐	๓๒๕	๑๐๐	๖๖๙	๑๐๐

จากการสำรวจนักเรียนจำนวน ๖๓๑ คน โดยนักเรียนแต่ละคนสามารถเลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ พบว่า นักเรียนนิยชมภาพยนตร์ฝรั่ง อันหมายถึง ภาพยนตร์จาก สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และยุโรปอื่น ๆ เป็นจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็น ๘๒.๒๗% ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาภาพยนตร์ไทย มีจำนวนคิดเป็น ๑๓.๙๐% และภาพยนตร์จีนคิดเป็นจำนวน ๕.๘๓% นักเรียนไม่ระบุถึงภาพยนตร์อื่น ๆ นอกเหนือจากนี้

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง นิยชมภาพยนตร์ฝรั่งเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีจำนวน ๘๒.๕๖% และ ๗๗.๘๕% ตามลำดับ นักเรียนชายนิยชมภาพยนตร์ไทย คิดเป็นจำนวน ๙.๕๙% ในขณะที่นักเรียนหญิงนิยชมภาพยนตร์ไทย คิดเป็นจำนวน ๑๘.๔๖% หรือเกือบ ๒ เท่าของนักเรียนชาย นักเรียนชายนิยชมภาพยนตร์จีน คิดเป็นจำนวน ๗.๘๕% ในขณะที่นักเรียนหญิงนิยชมภาพยนตร์จีน คิดเป็นจำนวนเพียง ๓.๖๙%

ตารางที่ ๔.๗ ประเภทของภาพยนตร์ที่นักเรียนานิยมชม

ความนิยม ประเภทภาพยนตร์	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	จุด ๓	จำนวน	จุด ๒	จำนวน	จุด ๑	
ตลก ขบขัน	๑๑๔	๓๔๒	๑๕๒	๘๐๔	๑๕๖	๑๕๖	๘๐๒
ตื่น ตื่นผจญภัย	๘๗	๒๖๑	๑๓๘	๒๗๖	๒๐๓	๒๐๓	๗๔๐
สยองขวัญ	๔๑	๒๗๓	๔๑	๑๘๒	๕๖	๕๖	๕๑๑
ชีวิต	๕๖	๑๖๘	๗๕	๑๕๐	๔๔	๔๔	๓๖๒
หลายอย่างรวมกัน	๗๖	๒๒๔	๑๘	๓๖	๔๓	๔๓	๓๐๗
เพลง	๖๐	๑๘๐	๔๙	๙๘	๑๘	๑๘	๒๙๖
สงคราม	๕๔	๑๖๒	๔๕	๘๘	๒๘	๒๘	๒๗๘
บู๊ ดุเดือด	๔๔	๑๓๒	๔๓	๘๖	๓๐	๓๐	๒๔๘
โป๊ เซ็กส์	๕๖	๑๓๘	๒๐	๔๐	๒๑	๒๑	๑๙๙
การ์ตูน	๑	๓	-	-	-	-	๓
กึ่งสารคดี	๑	๓	-	-	-	-	๓

*ประเภทของภาพยนตร์เรียงตามอันดับความนิยม

ในการศึกษาถึงประเภทของภาพยนตร์ที่นักเรียนานิยมชม พบว่านักเรียนจะชอบชมภาพยนตร์ประเภทตลกขบขันมากที่สุด โดยมีคะแนน ๘๐๒ คะแนน ภาพยนตร์ประเภทตื่น ตื่นผจญภัย ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ ๒ คือมีคะแนน ๗๔๐ คะแนน ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ ๓ คือ ภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ โดยมีคะแนน ๕๑๑ คะแนน

จากการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า สมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ คือ นักเรียนมหาวิทยาลัย ปิด ในเขตกรุงเทพมหานคร จะนิยมชมภาพยนตร์ประเภท ชีวิต มากที่สุด จึงไม่ถูกต้อง เพราะภาพยนตร์ประเภทชีวิต ได้รับความนิยมจากนักศึกษามหาวิทยาลัยปิดในเขตกรุงเทพมหานคร มาเป็นอันดับที่ ๔ ในขณะที่ ภาพยนตร์ประเภทตลก จะได้รับความนิยมมากที่สุด

ตารางที่ ๔.๘ ประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษาชายนิยมชม

ความนิยม ประเภทของภาพยนตร์	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	จุด ๓	จำนวน	จุด ๒	จำนวน	จุด ๑	
ตลก ขบขัน	๖๐	๑๘๐	๗๔	๑๔๘	๗๔	๗๔	๔๐๒
ตื่นเต้น ผจญภัย	๓๗	๑๑๑	๕๖	๑๑๒	๑๒๐	๑๒๐	๓๔๓
สยองขวัญ	๔๔	๑๓๒	๔๑	๘๒	๒๒	๒๒	๒๓๖
สงคราม	๓๕	๑๐๕	๓๖	๗๒	๒๖	๒๖	๒๐๓
บู๊ ดูเด็ด	๓๒	๙๖	๓๑	๖๒	๒๓	๒๓	๑๘๑
โป๊ เซ็กซี่	๓๖	๑๐๘	๑๙	๓๘	๒๐	๒๐	๑๖๖
ชีวิต	๒๒	๖๖	๓๔	๖๘	๑๔	๑๔	๑๔๘
หลายอย่างรวมกัน	๒๘	๘๔	๙	๑๘	๑๕	๑๕	๑๑๗
เพลง	๒๓	๖๙	๑๙	๓๘	๕	๕	๑๑๒
การ์ตูน	๑	๓	-	-	-	-	๓
กึ่งสารคดี	๑	๓	-	-	-	-	๓

*ประเภทของภาพยนตร์ เรียงอันดับตามความนิยม

ตารางที่ ๔.๘ ในการศึกษาถึงประเภทภาพยนตร์ที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยปิดในเขต กรุงเทพมหานครนิยมชม พบว่า นักศึกษาชาย จะนิยมชมภาพยนตร์ประเภท ตลกขบขันมากที่สุด โดยมีคะแนน ๔๐๒ คะแนน ส่วนภาพยนตร์ที่นักศึกษาชายนิยมชมมากเป็นอันดับที่ ๒ คือ ภาพยนตร์ประเภท ตื่นเต้น ผจญภัย โดยมีคะแนน ๓๔๓ คะแนน ภาพยนตร์สยองขวัญและภาพยนตร์สงคราม ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ โดยมีคะแนน ๒๓๖ คะแนนและ ๒๐๓ คะแนนตามลำดับ ส่วนภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ ๕ คือ ภาพยนตร์ประเภท บู๊ ดูเด็ด ซึ่งมีคะแนน ๑๘๑ คะแนน

ตารางที่ ๔.๕ ประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษาหญิงนิยมชม

ความนิยม ประเภทของภาพยนตร์	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
ตลก ขบขัน	๕๔	๑๖๒	๖๘	๑๓๖	๑๑๓	๑๑๓	๔๑๑
ตื่นเต้น ผจญภัย	๕๐	๑๕๐	๘๒	๑๖๔	๘๓	๘๓	๓๙๗
สยองขวัญ	๔๗	๑๔๑	๕๐	๑๐๐	๓๔	๓๔	๒๗๕
ชีวิต	๓๔	๑๐๒	๔๑	๘๒	๓๐	๓๐	๒๑๔
หลายอย่างรวมกัน	๔๘	๑๔๔	๙	๑๘	๒๘	๒๘	๑๙๐
เพลง	๓๗	๑๑๑	๓๐	๖๐	๑๓	๑๓	๑๘๔
สงคราม	๑๙	๕๗	๘	๑๖	๒	๒	๗๕
บู๊ ดุเดือด	๑๒	๓๖	๑๒	๒๔	๗	๗	๖๗
โป๊ เซ็กส์	๑๐	๓๐	๑	๒	๑	๔	๓๓

*ประเภทของภาพยนตร์ เรียงตามอันดับความนิยม

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยปิดในเขตกรุงเทพมหานคร นิยมที่จะชมภาพยนตร์ประเภทตลกขบขันมากเป็นอันดับที่ ๑ โดยมีคะแนน ๔๑๑ คะแนน ส่วนภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๒ คือ ภาพยนตร์ประเภทตื่นเต้น ผจญภัย โดยมีคะแนน ๓๙๗ คะแนน ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ คือ ภาพยนตร์สยองขวัญ และภาพยนตร์ชีวิต ซึ่งมีคะแนน ๒๗๕ คะแนน และ ๒๑๔ คะแนนตามลำดับ ภาพยนตร์ประเภทที่มีหลายอย่างรวมกัน ได้รับความนิยมเป็นอันดับที่ ๕ โดยมีคะแนน ๑๙๐ คะแนน

ตารางที่ ๔.๑๐ ประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์นิยมชม

ประเภทภาพยนตร์	ความนิยม		อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	ถ่วงน้ำหนัก		
ตลก ขบขัน	๔๐	๑๒๐	๕๘	๑๑๖	๖๓	๖๓	๒๔๔		
ตื่นเต้น ผจญภัย	๑๘	๕๔	๔๓	๘๖	๔๑	๔๑	๒๓๑		
สยองขวัญ	๓๖	๑๐๘	๒๘	๕๖	๑๒	๑๒	๑๗๖		
ชีวิต	๒๘	๘๔	๒๘	๕๖	๑๓	๑๓	๑๕๓		
หลายอย่างรวมกัน	๓๒	๙๖	๔	๘	๑๒	๑๒	๑๑๖		
สงคราม	๒๒	๖๖	๑๘	๓๖	๑๒	๑๒	๑๑๔		
บู๊ ดุเดือด	๑๖	๔๘	๒๓	๔๖	๑๓	๑๓	๑๐๗		
โป๊ เซ็กส์	๒๒	๖๖	๑๑	๒๒	๑๔	๑๔	๑๐๒		
เพลง	๑๖	๔๘	๑๗	๓๔	๐	๐	๘๒		

*ประเภทของภาพยนตร์เรียงตามอันดับความนิยม

เมื่อมาพิจารณา แยกนักศึกษาตามสายวิชาที่ศึกษา พบว่า ในตารางที่ ๔.๑๐ ซึ่งเป็นการแบ่งประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเปิดในเขตกรุงเทพมหานคร นิยมชม นักศึกษากลุ่มนี้ นิยมชมภาพยนตร์ประเภทตลก ขบขัน มากเป็นอันดับที่ ๑ โดยมีคะแนนสูงสุดคือ ๒๔๔ คะแนน ตามมาด้วยภาพยนตร์ประเภทตื่นเต้นผจญภัย ซึ่งมีคะแนน ๒๓๑ คะแนน ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๓ คือ ภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญ โดยมีคะแนน ๑๗๖ คะแนน ประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๔ และอันดับที่ ๕ คือ ภาพยนตร์ประเภทชีวิตและภาพยนตร์ประเภทที่มีหลายอย่างรวมกัน โดยมีคะแนน ๑๕๓ คะแนนและ ๑๑๖ คะแนนตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษาสายศิลปศาสตรนิยมนิยมชม

ความนิยม ประเภทของภาพยนตร์	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
ตลก ขบขัน	๗๔	๒๒๒	๔๔	๑๘๘	๑๒๔	๑๒๔	๕๓๔
ตื่นเต้น ผจญภัย	๖๔	๒๐๗	๔๕	๑๙๐	๑๑๒	๑๑๒	๕๐๔
สยองขวัญ	๕๕	๑๖๕	๖๓	๑๒๖	๔๔	๔๔	๓๓๕
หลายอย่างรวมกัน	๔๔	๑๖๕	๖๓	๑๒๖	๔๔	๔๔	๓๓๕
เพลง	๔๔	๑๒๒	๓๖	๖๕	๑๘	๑๘	๒๑๔
ชีวิต	๒๘	๘๔	๔๗	๙๔	๓๑	๓๑	๒๐๔
สงคราม	๓๒	๙๖	๒๖	๕๒	๑๖	๑๖	๑๖๔
บู๊ ตูเดือด	๒๘	๘๔	๔๗	๙๔	๓๑	๓๑	๒๐๔
โป๊ เซ็กส์	๒๔	๗๒	๙	๑๘	๗	๗	๘๗
กึ่งสารคดี	๑	๓	-	-	-	-	๓

*ประเภทของภาพยนตร์เรียงตามอันดับความนิยม

การศึกษาถึง ประเภทภาพยนตร์ที่นักศึกษาสายวิชาศิลปศาสตรนิยมนิยมชม พบว่านักศึกษากลุ่มนี้นิยมชมภาพยนตร์ประเภทขบขัน มากเป็นอันดับที่ ๑ โดยมีคะแนน ๕๓๔ คะแนน ประเภทภาพยนตร์อันดับที่ ๒ ที่นักศึกษากลุ่มนี้นิยมชม คือ ภาพยนตร์ตื่นเต้นผจญภัย โดยมีคะแนน ๕๐๔ คะแนน ส่วนภาพยนตร์ประเภทที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ คือ ภาพยนตร์สยองขวัญและภาพยนตร์ที่มีหลายอย่างรวมกัน โดยมีคะแนน ๓๓๕ คะแนนเท่ากัน ส่วนภาพยนตร์ประเภทที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับที่ ๕ คือ ภาพยนตร์ประเภทเพลง โดยมีคะแนน ๒๑๔ คะแนน

ตารางที่ ๔.๑๒ ช่วงเวลาในการเข้าชมภาพยนตร์ของนักศึกษา

ช่วงเวลา	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา		๑๗๓	๕๔.๐๖	๑๘๒	๕๘.๕๒	๓๕๕	๕๖.๒๖
วันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดราชการ		๘๔	๒๖.๒๕	๖๕	๒๐.๙๐	๑๔๙	๒๓.๖๑
ช่วงเวลาใดก็ได้ไปแน่นอน		๖๓	๑๙.๖๙	๖๔	๒๐.๕๘	๑๒๗	๒๐.๑๓
รวม		๓๒๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

นักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกชมภาพยนตร์ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา คิดเป็นจำนวน ๕๖.๒๖% ช่วงเวลาที่รองลงมาคือ วันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ คิดเป็นจำนวน ๒๓.๖๑% และช่วงเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอน คิดเป็นจำนวน ๒๐.๑๓%

นักศึกษาชาย จะเลือกชมภาพยนตร์ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา ๕๔.๐๖% วันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดราชการ คิดเป็นจำนวน ๒๖.๒๕% และช่วงเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอน คิดเป็นจำนวน ๑๙.๖๙%

สำหรับนักศึกษาหญิง จะเลือกชมภาพยนตร์ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา มากที่สุด โดยคิดเป็นจำนวน ๕๘.๕๒% ช่วงเวลาวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดราชการ จะเป็นเวลาที่เลือกชมภาพยนตร์รองลงมา โดยคิดเป็นจำนวน ๒๐.๙๐% และช่วงเวลาใดก็ได้ไม่แน่นอน มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ๒๐.๕๘%

ตารางที่ ๔.๑๓ การชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

ลักษณะการชม	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยชมเลย		๑๗	๕.๓๑	๙	๒.๙๐	๒๖	๔.๑๒
ชมแล้วเลิกชม		๓๑	๙.๖๙	๒๑	๖.๗๕	๕๒	๘.๒๔
เลือกชมเป็นเรื่อง ๆ ไป		๒๗๑	๘๔.๖๙	๒๗๙	๘๔.๗๑	๕๕๐	๘๗.๑๖
ชมทุกเรื่อง		๑	๐.๓๑	๒	๐.๖๔	๓	๐.๔๘
รวม		๓๒๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

การชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา จะเป็นในลักษณะเลือกชมเป็นเรื่อง ๆ เป็นจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็น ๘๗.๑๖% ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่ชมแล้วเลิกชม เป็นจำนวนที่รองลงไป คือ คิดเป็น ๘.๒๔%

เมื่อพิจารณานักศึกษาชาย นักศึกษาที่เลือกชมเป็นเรื่อง ๆ มีจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็น ๘๔.๖๙% นักศึกษาที่เคยชมแล้วเลิกชม มีจำนวนที่รองลงไป คือ ๙.๖๙%

สำหรับนักศึกษาหญิง นักศึกษาที่เลือกชมเป็นเรื่อง ๆ มีจำนวน ๘๔.๗๑% เป็นจำนวนมากที่สุด นักศึกษาที่เคยชมแล้วเลิกชม มีจำนวน ๖.๗๕%

ตารางที่ ๔.๑๔ เหตุผลที่นักศึกษาไม่ชมภาพยนตร์ไทย

เหตุผล \ เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อเรื่องไม่ดี	๔๕	๓๖.๒๙	๒๙	๓๔.๕๒	๗๔	๓๕.๕๘
การแสดงไม่ดี	๓๒	๒๕.๘๑	๒๗	๓๒.๑๔	๕๙	๒๘.๓๗
คำกล่าว่าคนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยม	๑๕	๑๒.๑๐	๑๒	๑๔.๒๙	๒๗	๑๒.๙๘
การโฆษณาที่ไม่เป็นจริง	๑๑	๘.๘๗	๘	๙.๕๒	๑๙	๙.๑๓
คุณภาพภาพยนตร์ต่างประเทศดีกว่า	๑๓	๑๐.๔๘	๕	๕.๙๕	๑๘	๘.๖๕
อื่น ๆ	๘	๖.๔๕	๓	๓.๕๗	๑๑	๕.๒๙
รวม	๑๒๔	๑๐๐	๘๔	๑๐๐	๒๐๘	๑๐๐

ในเรื่อง เหตุผลที่นักศึกษาไม่ชมภาพยนตร์ไทย นี้ นักศึกษาผู้ตอบจะเป็นผู้ที่ไม่ชมหรือเคยชมแล้วเลิกชมภาพยนตร์ไทยไปแล้วในปัจจุบัน และผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ พบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกตอบมากที่สุดคือ เนื้อเรื่องไม่ดี มีจำนวน ๓๕.๕๘% ของนักศึกษาทั้งหมด การแสดงไม่ดี มีนักศึกษาเลือกเป็นจำนวน ๒๘.๓๗% ส่วนเหตุผลที่ ๓ คือ คำกล่าว่าคนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยม มีจำนวนนักศึกษาเลือกตอบ ๑๒.๙๘%

นักศึกษาชายที่ไม่ชมภาพยนตร์ไทยได้เลือกเหตุผลที่ว่า เนื้อเรื่องไม่ดี มีจำนวนคิดเป็น ๓๖.๒๙% ส่วนเหตุผลอันดับสองคือ มีการแสดงไม่ดี คิดเป็นจำนวน ๒๕.๘๑% เหตุผลที่ว่า คำกล่าว่าคนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยม มีนักศึกษาชายเลือกเป็นจำนวน ๑๒.๑๐%.

นักศึกษาหญิงที่ไม่ชมภาพยนตร์ไทยคิดเป็นจำนวน ๓๔.๕๒% เลือกเหตุผลว่า เนื้อเรื่องไม่ดี ส่วนเหตุผลที่นักศึกษาหญิงเลือกเป็นอันดับที่สองคือ การแสดงไม่ดี คิดเป็นจำนวน ๓๒.๑๔% เหตุผลอันดับที่สามคือ คำกล่าว่า คนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยม มีจำนวน ๑๔.๒๙%

ดังนั้น จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า สาเหตุสำคัญที่นักศึกษามหาวิทยาลัยปิดในเขตกรุงเทพมหานครไม่นิยมชมภาพยนตร์ไทย คือ กลัวจะถูกกลุ่มที่เกี่ยวข้องว่าไม่มีรสนิยม จึงถูกปฏิเสธ เพราะ เหตุผล คำกล่าว่า คนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยมมีนักศึกษาเลือกตอบเป็นอันดับที่ ๓ โดยคิดเป็น ๑๒.๙๘% ของนักศึกษาทั้งหมดและสาเหตุสำคัญที่สุด ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยปิดไม่นิยมชมภาพยนตร์ไทยเป็นเพราะเนื้อเรื่องไม่ดี โดยคิดเป็น ๓๕.๕๘% ของนักศึกษาที่ไม่ชมทั้งหมด

ตารางที่ ๔.๑๔ ประเภทของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษานิยมชม

เพศ ประเภทของภาพยนตร์ไทย	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชีวิต	๑๔๔	๕๒.๕๔	๑๖๖	๕๙.๐๗	๓๑๐	๕๖.๐๖
ตลก ขบขัน	๘๓	๓๐.๕๒	๘๕	๓๐.๒๔	๑๖๘	๓๐.๓๘
บู๊ ดุเดือด	๑๖	๕.๘๘	๔	๑.๔๒	๒๐	๓.๖๒
สยองขวัญ	๘	๒.๙๔	๙	๓.๒๐	๑๗	๓.๐๗
หลาย ๆ อย่างรวมกัน	๕	๑.๘๔	๕	๑.๗๘	๑๐	๑.๘๑
เพลง	๑	๐.๓๗	๗	๒.๔๙	๘	๑.๔๕
ไม่แน่นอน	๗	๒.๕๗	-	-	๗	๑.๒๗
สงคราม	๔	๑.๔๗	๒	๐.๗๑	๖	๑.๐๘
โป๊	๔	๑.๔๗	-	-	๔	๐.๗๒
ตื่นเต้น ผจญภัย	-	-	๓	๑.๐๗	๓	๐.๕๔
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

*ประเภทของภาพยนตร์เรียงตามอันดับความนิยม

นักศึกษา จะเลือกชมภาพยนตร์ไทยประเภทชีวิตมากที่สุด คือมีจำนวน ๕๖.๐๖% ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงไป คือ ภาพยนตร์ไทยประเภทตลกขบขันมีจำนวน ๓๐.๓๘% ตามด้วยภาพยนตร์บู๊ ดุเดือด และสยองขวัญ ด้วยจำนวน ๓.๖๒% และ ๓.๐๗% ตามลำดับ

เมื่อพิจารณานักศึกษาชาย พบว่า นิยมชมภาพยนตร์ไทยประเภทชีวิตเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๕๒.๕๔% รองลงมาคือ ภาพยนตร์ไทยประเภทตลกขบขัน มีจำนวน ๓๐.๕๒% ตามด้วย ภาพยนตร์บู๊ ดุเดือด และภาพยนตร์สยองขวัญ โดยมีจำนวน ๕.๘๘% และ ๒.๙๔% ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาหญิง พบว่า นิยมชมภาพยนตร์ไทยประเภทชีวิตเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ๕๙.๐๗% รองลงมาคือ ภาพยนตร์ไทยประเภทตลกขบขัน มีจำนวน ๓๐.๒๔% ตามมาด้วยภาพยนตร์ไทยประเภทสยองขวัญและภาพยนตร์เพลง มีจำนวน ๓.๒๐% และ ๒.๔๙%

ตารางที่ ๔.๑๖ ประเภทของโรงภาพยนตร์ที่นักศึกษาเลือกชมภาพยนตร์ไทย

ชนิดของโรงภาพยนตร์	เพศ		หญิง		รวม	
	ชาย	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง	๑๓๗	๕๐.๓๗	๒๐๑	๗๑.๕๓	๓๓๘	๖๑.๑๒
โรงภาพยนตร์ชั้นสอง	๓๐	๑๑.๐๓	๑๔	๕.๑๘	๔๔	๗.๙๖
ไม่แน่นอน (ชมทั้งโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งและชั้นสอง)	๑๐๕	๓๘.๖๐	๖๖	๒๓.๘๘	๑๗๑	๓๐.๙๒
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษา จะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง มากที่สุด คิดเป็นจำนวน ๖๑.๑๒% นักศึกษาที่เลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ทั้งชั้นหนึ่งและชั้นสองคละกันไป มีจำนวนรองลงไป คือ ๓๐.๙๒% และนักศึกษาที่เลือกชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ชั้นสอง มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๗.๙๖%

นักศึกษาชาย จะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นจำนวน ๕๐.๓๗% เลือกชมจากโรงภาพยนตร์ทั้งชั้นหนึ่งและชั้นสองคละกันไป มีจำนวนรองลงไป คือ ๓๘.๖๐%

นักศึกษาหญิง จะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่งมากที่สุด คิดเป็นจำนวน ๗๑.๕๓% เลือกชมจากโรงภาพยนตร์ทั้งชั้นหนึ่งและชั้นสองมีจำนวนรองลงไป คือ ๒๓.๘๘%

ตารางที่ ๔.๑๗ ทำเลที่ตั้งของโรงภาพยนตร์ที่นักศึกษาเลือกชมภาพยนตร์ไทย

เพศ ทำเลขของโรงภาพยนตร์	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใกล้สถานศึกษาหรือใกล้บ้าน	๗๗	๒๘.๓๑	๕๘	๒๐.๖๕	๑๓๕	๒๔.๔๑
ใกล้แหล่งสรรพสินค้า หรือแหล่งช้อปปิ้ง	๖๐	๒๒.๐๖	๘๒	๒๙.๑๘	๑๔๒	๒๕.๖๘
ไม่จำเพาะเจาะจง	๑๓๕	๔๙.๖๓	๑๔๑	๕๐.๑๗	๒๗๖	๔๙.๙๑
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษาจะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ที่ตั้งอยู่ทั่วไป คือตามความคิดเป็นจำนวนมากที่สุด ๔๙.๙๑% เลือกชมภาพยนตร์ไทยจากโรงภาพยนตร์ที่อยู่ใกล้แหล่งสรรพสินค้าหรือแหล่งช้อปปิ้ง เป็นจำนวนรองลงมาคือ ๒๕.๖๘% และเลือกชมจากโรงภาพยนตร์ที่อยู่ใกล้สถานศึกษาหรือใกล้บ้าน ในจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ๒๔.๔๑%

นักศึกษาชายจะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ที่ไม่ระบุแน่นอน คือ หมายถึงตามสะดวก คิดเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๔๙.๖๓% จากโรงภาพยนตร์ที่อยู่ใกล้สถานศึกษา หรือใกล้บ้าน เป็นจำนวนรองลงมาคือ คือ ๒๘.๓๑%

นักศึกษาหญิงจะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ที่ทำเลไม่จำเพาะเจาะจงเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๕๐.๑๗% รองลงไป จะชมภาพยนตร์ไทยจากโรงภาพยนตร์ที่อยู่ใกล้แหล่งสรรพสินค้าหรือช้อปปิ้ง เป็นจำนวน ๒๙.๑๘%

ตารางที่ ๔.๑๘ อัตราค่าชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

เพศ \ อัตราค่าชม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ - ๒๐ บาท	๔๓	๓๔.๒๐	๗๑	๒๕.๒๗	๑๑๔	๒๕.๖๖
๒๑ - ๓๐ บาท	๑๔๘	๕๔.๔๑	๑๗๒	๖๑.๒๑	๓๒๐	๕๗.๘๗
๓๑ - ๔๐ บาท	๒๗	๙.๙๒	๓๕	๑๒.๕๖	๖๒	๑๑.๑๒
๔๐ บาทขึ้นไป	๔	๑.๔๗	๓	๑.๐๗	๗	๑.๒๗
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษาล้วนใหญ่ จะเลือกชมภาพยนตร์ไทยในช่วงอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาท โดยคิดเป็นจำนวน ๕๗.๘๗% ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงไป คือ เลือกชมในช่วงอัตราค่าชม ๑๐-๒๐ บาท เป็นจำนวน ๒๕.๖๖%

นักศึกษาชาย จะเลือกชมภาพยนตร์ไทยในช่วงอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๕๔.๔๑% ของนักศึกษาชายทั้งหมด รองลงไป คือ เลือกชมในช่วงอัตราค่าชม ๑๐-๒๐ บาท คิดเป็นจำนวนนักศึกษาชาย ๓๔.๒๐%

นักศึกษาหญิง จะเลือกชมภาพยนตร์ไทยในช่วงอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๖๑.๒๑% รองลงไปคือ เลือกชมในช่วงอัตราค่าชม ๑๐-๒๐ บาท คิดเป็นจำนวน ๒๕.๒๗

ตารางที่ ๔.๑๔ ความสัมพันธ์ของอัตราค่าชมกับรายได้ของนักศึกษา

อัตราค่าชม \ รายได้	น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท		๑,๐๐๑- ๑,๕๐๐ บาท		๑,๕๐๑- ๒,๐๐๐ บาท		๒,๐๐๑ บาท ขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ - ๒๐ บาท	๔๘	๓๗.๕๐	๗๖	๓๑.๙๓	๒๘	๒๒.๕๐	๑๒	๑๙.๓๖
๒๑ - ๓๐ บาท	๗๐	๕๔.๖๙	๑๓๗	๕๗.๕๖	๗๗	๖๑.๖๐	๓๖	๕๘.๐๖
๓๑ - ๔๐ บาท	๙	๗.๐๓	๒๒	๙.๒๔	๑๗	๑๓.๖๐	๑๓	๒๐.๙๗
๔๑ บาทขึ้นไป	๑	๐.๗๘	๓	๑.๒๖	๓	๒.๕๐	๑	๑.๖๑
รวม	๑๒๘	๑๐๐	๒๓๘	๑๐๐	๑๒๕	๑๐๐	๖๒	๑๐๐

เมื่อมาพิจารณาเทียบอัตราค่าชม เมื่อเทียบกับรายได้ที่นักศึกษาได้รับจะยังคงเห็นว่า นักศึกษาไม่ว่าจะมีรายได้เท่าไร ก็ยังคงนิยมชมภาพยนตร์ในอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาทเป็นจำนวนมากที่สุด โดยนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท นิยมชมในอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาทเป็นจำนวน ๕๔.๖๙%

สำหรับนักศึกษาที่มีรายได้ ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ บาท นิยมชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาทเป็นจำนวนมากที่สุด โดยมีจำนวน ๕๗.๕๖%

นักศึกษาที่มีรายได้ ๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ บาท นิยมชมภาพยนตร์ไทยในช่วงอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาทมากที่สุดเช่นกัน โดยคิดเป็น ๖๑.๖๐%

นักศึกษาที่มีรายได้ ๒,๐๐๑ บาทขึ้นไป นิยมชมภาพยนตร์ไทยในช่วงอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาทเป็นจำนวนของนักศึกษากลุ่มนี้เท่ากับ ๕๘.๐๖%

เมื่อพิจารณา จะเห็นว่า ร้อยละของการชมในอัตราค่าชมที่สูงขึ้นจะเพิ่มขึ้นตามระดับรายได้ของนักศึกษา จึงเป็นส่วนที่น่าสนใจว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างระดับรายได้ ต่ออัตราค่าชมหรือไม่ เพื่อให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น จึงนำเอาวิธีทางสถิติมาใช้ประกอบ โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร ๒ ตัว คือ อัตราค่าชมและระดับรายได้ ค่าที่ใช้ทางสถิติ คือ Chi-square test

ทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าชมกับรายได้

รายได้ \ อัตราค่าชม	น้อยกว่า ๑๐๐๐ป.	๑,๑๐๐-๑,๕๐๐ป.	๑,๕๐๑-๒,๐๐๐ป.	๒,๐๐๑ บ.ขึ้นไป	รวม
๑๐ - ๒๐ บาท	๔๘ (๓๗.๕๖๐)	๗๖ (๗๐.๕๘๒)	๒๘ (๓๗.๐๗๑)	๑๒ (๑๘.๓๘๗)	๑๖๔
๒๑ - ๓๐ บาท	๗๐ (๗๔.๐๖๙)	๑๓๗ (๑๓๗.๗๒๒)	๗๗ (๗๒.๓๓๓)	๓๖ (๓๕.๘๗๗)	๓๒๐
๓๑ - ๔๐ บาท	๙ (๑๔.๑๑๙)	๒๒ (๒๖.๒๕๓)	๑๗ (๑๓.๗๘๘)	๑๓ (๖.๘๓๙)	๖๑
๔๑ บาทขึ้นไป	๑ (๑.๘๕๒)	๓ (๓.๔๔๓)	๓ (๑.๘๐๘)	๑ (๐.๘๙๗)	๘
รวม	๑๒๘	๒๓๘	๑๒๕	๖๒	๕๕๓

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือค่าของ E_{ij}

๑. H_0 : อัตราค่าชม กับรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปร ๒ ตัว มีความสัมพันธ์กัน

๒. $\alpha = 0.05$

$$\text{๓. } \chi^2_{(r-1)(c-1)} = \sum_{i=1}^c \sum_{j=1}^r \frac{(O_{ij}-E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\text{degree of freedom} = 3 \times 3 = 9$$

$$\chi^2 \text{ จากการคำนวณ} = 18.129$$

$$\text{๔. Critical Region } \chi^2_{.95}(9) = 16.92$$

$$\text{จะปฏิเสธสมมติฐานเมื่อ } \chi^2 > \chi^2_{.95}(9) \text{ หรือ } \chi^2 > 16.92$$

๕. แต่ $\chi^2 = 18.129$ มากกว่า 16.92 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า ระดับรายได้ต่ออัตราค่าชมไม่มีความสัมพันธ์กัน การที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่มีรายได้มากขึ้น เห็นว่าอัตราค่าชมเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย เพื่อการชมที่ดีกว่าหรือสบายกว่าก็ได้

ตารางที่ ๔.๒๐ ความคิดเห็นในเรื่องอัตราค่าชมของนักศึกษา

ความคิดเห็น	เพศ		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดีแล้ว	๒๒๕	๘๒.๗๒	๒๕๐	๘๘.๙๗	๔๗๕	๘๕.๙๐
ถูกไป	-	-	-	-	-	-
แพงไป	๔๗	๑๗.๒๘	๓๑	๑๑.๐๓	๗๘	๑๔.๑๑
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ คือ ๘๕.๙๐% เห็นว่าอัตราค่าชมภาพยนตร์ในปัจจุบันนั้นเหมาะสมดีแล้ว ส่วนนักศึกษาที่เห็นว่า อัตราค่าชมภาพยนตร์ในปัจจุบันนั้นแพงไป มีจำนวน ๑๔.๑๑% ไม่มีนักศึกษาที่เห็นว่าอัตราค่าชมภาพยนตร์ในปัจจุบันนั้นถูกเกินไป

นักศึกษาชายที่เห็นว่าอัตราค่าชมภาพยนตร์ในปัจจุบันนั้นเหมาะสมดีแล้ว มีจำนวนมากที่สุด คือ ๘๒.๗๒% ในขณะที่นักศึกษาชายที่เห็นว่าแพงไปมีจำนวน ๑๗.๒๘%

นักศึกษาหญิงที่เห็นว่า อัตราค่าชมภาพยนตร์ในปัจจุบันนั้น เหมาะสมดีแล้ว มีจำนวน ๘๘.๙๗% ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่า นักศึกษาหญิงที่เห็นว่าอัตราค่าชมในปัจจุบันนั้นแพงเกินไป ซึ่งมีจำนวน ๑๑.๐๓%

ตารางที่ ๔.๒๑ เหตุผลที่ชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชมต่าง ๆ

เหตุผล	อัตราค่าชม ๑๐-๒๐ บาท		๒๑-๓๐ บาท		๓๑-๔๐ บาท		๔๑ บาทขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ท่านชมภาพยนตร์ไทยและต่างประเทศในราคาเท่านี้แล้ว	๘๔	๕๗.๓๒	๒๓๓	๖๙.๖๙	๕๔	๘๗.๑๐	๖	๘๕.๗๑
ไม่แน่ใจในคุณภาพของหนังไทย กลัวผิดหวัง	๕๗	๓๔.๗๖	๔๐	๑๒.๕๐	๑	๑.๖๑	-	-
ขึ้นกับภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้น ถ้าคิดว่าดีก็ดูราคาสูงได้	๑๓	๗.๙๒	๕๗	๑๗.๘๑	๗	๑๑.๒๙	๑	๑๔.๒๙
รวม	๑๖๔	๑๐๐	๓๒๐	๑๐๐	๖๒	๑๐๐	๗	๑๐๐

เมื่อพิจารณาคูณักศึกษาที่ชมในอัตราค่าชม ๑๐-๒๐ บาท พบว่าเหตุผลที่ชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชมนั้น เป็นเพราะ ชมภาพยนตร์ในอัตราค่าชมนั้นอยู่แล้ว โดยพบว่าเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๔๗.๓๒% รองลงมาคือ ยังไม่แน่ใจในคุณภาพของภาพยนตร์ไทย จึงชมในอัตราค่าชมนั้น คิดเป็นจำนวน ๓๔.๗๖% และพวกที่เห็นว่าภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้นมีคุณภาพดีก็จะดูราคาสูงได้ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๗.๙๒%

นักศึกษาที่ชมในอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาท พบว่าเหตุผลที่ชมในราคาเท่านั้นเป็นเพราะ ชมภาพยนตร์ในอัตราค่าชมนั้นอยู่แล้ว โดยคิดเป็นจำนวน ๖๔.๖๔% ส่วนนักศึกษาในกลุ่มนี้ ที่ชมเพราะเหตุผลว่า ถ้าคุณภาพของภาพยนตร์เรื่องนั้นดี ก็จะไปดูในราคาสูงได้ มีจำนวนรองลงมาคือ ๑๗.๘๑% และที่ชมในอัตราค่าชมนั้น เพราะยังไม่แน่ใจในคุณภาพของภาพยนตร์ไทย กลัวผิดหวังเป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ ๑๖.๕๐%

นักศึกษาที่ชมในอัตราค่าชม ๓๑-๔๐ บาท พบว่าเหตุผลที่ชมในอัตราค่าชมนั้นเป็นเพราะ ชมภาพยนตร์ในอัตราค่าชมนั้นอยู่แล้ว เป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๘๗.๑๐% ของนักศึกษาในกลุ่มนี้ ส่วนที่ชมเพราะว่า คิดว่าภาพยนตร์ เรื่องนั้นดี จึงดูราคาสูง มีจำนวนรองลงไป คือ ๑๑.๒๔% และที่ชมในอัตราค่าชมนี้ เพราะว่ายังไม่แน่ใจในคุณภาพของภาพยนตร์ไทย มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ๑.๖๑%

นักศึกษาที่ชมในอัตราค่าชม ๔๑ บาทขึ้นไป มีเหตุผลว่า ชมภาพยนตร์ในอัตราค่าชมนั้นอยู่แล้ว มีจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็น ๘๕.๗๑% ของนักศึกษาในกลุ่มนี้ และมีนักศึกษาที่ชมในอัตราค่าชม ๔๑ บาทขึ้นไป เพราะเลือกชมภาพยนตร์ไทย ที่คิดว่าคุณภาพดี จึงดูราคาสูง คิดเป็นจำนวน ๑๔.๒๙% และไม่มียุคศึกษาคณใดที่ชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชม ๔๑ บาทขึ้นไป เพราะยังไม่แน่ใจในคุณภาพของภาพยนตร์ไทยหรือกลัวผิดหวัง

ตารางที่ ๔.๒๒ เหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเข้าชมภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้น ๆ

เหตุผล	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
คารา	๔๘	๒๙๔	๕๔	๑๐๘	๗๑	๗๑	๔๗๓
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๖๗	๒๐๑	๘๑	๑๖๒	๘๗	๘๗	๔๕๐
เพื่อน ๆ แนะนำ	๘๔	๒๕๒	๒๗	๕๔	๓๐	๓๐	๓๓๖
ประเภทภาพยนตร์	๔๒	๑๒๖	๕๗	๑๑๔	๗๑	๗๑	๓๑๑
เพลงประกอบ	๕๑	๑๕๓	๔๔	๘๘	๓๓	๓๓	๒๗๔
ผู้กำกับผู้สร้าง	๔๑	๑๒๓	๕๒	๑๐๔	๔๐	๔๐	๒๖๗
การถ่ายทำ	๓๓	๙๙	๕๖	๑๑๒	๕๐	๕๐	๒๖๑
โฆษณาหรือออกข่าว	๔๕	๑๓๕	๔๔	๘๘	๓๔	๓๔	๒๕๗
เทคนิคพิเศษ	๓๖	๑๐๘	๔๗	๙๔	๔๗	๔๗	๒๔๙
บทประพันธ์หรือ หรือเนื้อเรื่อง หรือบทภาพยนตร์	๒๕	๗๕	๔๒	๘๔	๕๔	๕๔	๒๑๓
ตุ๊กตาทอง	๒๒	๖๖	๓๖	๗๒	๓๐	๓๐	๑๖๘
เครื่องแต่งกาย	๙	๒๗	๑๓	๒๖	๖	๖	๕๙

* เรียงลำดับเหตุผลตามอันดับคะแนนรวม

เมื่อมาพิจารณาถึง เหตุผลที่นักศึกษาเลือกชมภาพยนตร์ไทย โดยการคิดคะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก โดยดูเหตุผลในการเลือกกว่าอันดับที่มีผลมาก ให้เป็นอันดับที่ ๑ แล้วคูณด้วย ๓ อันดับที่ ๒ จะคูณด้วย ๒ และอันดับที่ ๓ จะคูณด้วย ๑ เพื่อหาคะแนนรวม ดูถึงสิ่งที่มีผลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทย พบว่า นักศึกษาจะเลือกชมภาพยนตร์ไทย เพราะต้องการจะดู คาราผู้แสดง เป็นส่วนที่มีคะแนนมากที่สุด คือ ๔๗๓ คะแนน รองลงมาคือ ต้องการที่จะดูฉาก หรือ สถานที่ถ่ายทำ เป็นส่วนที่มีคะแนน ๔๕๐ คะแนน ส่วนอันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ คือ การที่เพื่อน ๆ แนะนำว่าให้ไปดูและประเภทของภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้น ๆ โดยมีคะแนน ๓๓๖ คะแนน และ ๓๑๑ คะแนนตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๓ เหตุผลที่นักศึกษาชายเลือกชมภาพยนตร์ไทย

เหตุผล	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
คารา	๕๗	๑๗๑	๒๙	๕๘	๒๙	๒๙	๒๕๘
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๓๒	๙๖	๓๙	๗๘	๓๔	๓๔	๒๐๘
เพื่อน ๆ แนะนำ	๔๗	๑๔๑	๑๑	๒๒	๑๗	๑๗	๑๘๐
ประเภทของภาพยนตร์	๒๐	๖๐	๒๖	๕๒	๓๓	๓๓	๑๔๕
ผู้กำกับ ผู้สร้าง	๑๙	๕๗	๒๙	๕๘	๒๘	๒๘	๑๔๓
เพลงประกอบ	๒๓	๖๙	๒๑	๔๒	๑๗	๑๗	๑๒๘
บทประพันธ์หรือเนื้อเรื่อง หรือบทภาพยนตร์	๑๔	๔๒	๒๓	๔๖	๒๓	๒๓	๑๑๑
เทคนิคพิเศษ	๑๒	๓๖	๒๐	๔๐	๒๕	๒๕	๑๐๑
โฆษณาหรือออกข่าว	๑๗	๕๑	๑๗	๓๔	๑๖	๑๖	๑๐๑
ตุ๊กตาทอง	๑๑	๓๓	๒๕	๕๐	๑๕	๑๕	๙๘
เครื่องแต่งกาย	๑	๓	๕	๑๐	๓	๓	๑๖

* เรียงลำดับเหตุผลตามอันดับคะแนนรวม

เมื่อมาพิจารณาจากตารางที่ ๔.๒๓ ถึงเหตุผลที่นักศึกษาชายเลือกชมในภาพยนตร์ไทยพบว่า เหตุผลอันดับที่ ๑ ต้องการจะดูดาราดูแลดั่ง โดยมีคะแนน ๒๕๘ คะแนน ส่วนเหตุผลอันดับที่ ๒ คือ ต้องการจะดูฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ โดยมีคะแนน ๒๐๘ คะแนน ส่วนเหตุผลอันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ คือ ดูเพราะเพื่อน ๆ แนะนำให้ไปดู โดยมีคะแนน ๑๘๐ คะแนนและดูจากประเภทของภาพยนตร์ ซึ่งมีคะแนน ๑๔๕ คะแนน

ตารางที่ ๕.๒๔ เหตุผลที่นักศึกษาหญิงเลือกชมภาพยนตร์ไทย

เหตุผล	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๓๕	๑๐๕	๔๒	๘๔	๕๓	๕๓	๒๔๒
คารา	๔๑	๑๒๓	๒๕	๕๐	๔๒	๔๒	๒๑๕
ประเภทภาพยนตร์	๒๒	๖๖	๓๑	๖๒	๓๘	๓๘	๑๖๖
โฆษณา	๒๘	๘๔	๒๗	๕๔	๑๘	๑๘	๑๕๖
เทคนิคพิเศษ	๒๔	๗๒	๒๗	๕๔	๒๒	๒๒	๑๔๘
เพลงประกอบ	๒๘	๘๔	๒๓	๔๖	๑๖	๑๖	๑๕๖
ผู้กำกับ ผู้สร้าง	๒๒	๖๖	๒๓	๔๖	๑๒	๑๒	๑๒๔
การถ่ายทำ	๑๔	๔๒	๒๙	๕๘	๑๘	๑๘	๑๑๘
บทประพันธ์หรือเนื้อเรื่อง หรือบทภาพยนตร์	๑๑	๓๓	๑๙	๓๘	๓๑	๓๑	๑๐๒
ตุ๊กตาทอง	๑๑	๓๓	๑๑	๒๒	๑๕	๑๕	๗๐
เครื่องแต่งกาย	๘	๒๔	๘	๑๖	๓	๓	๔๓

* เรียงลำดับเหตุผลตามอันดับคะแนนรวม

แต่เมื่อมาพิจารณาตารางที่ ๕.๒๔ ถึงเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาหญิงเลือกชมภาพยนตร์ไทย พบว่า นักศึกษาหญิงเลือกจะชม ฉาก หรือสถานที่ถ่ายทำ เป็นเหตุผลอันดับหนึ่งโดยมีคะแนน ๒๔๒ คะแนน ส่วนเหตุผลที่ตามมาเป็นอันดับที่ ๒ คือ คาราผู้แสดง ซึ่งมีคะแนน ๒๑๕ คะแนน ส่วนเหตุผลที่ ๓ คือ ประเภทของภาพยนตร์ โดยมีคะแนน ๑๖๖ คะแนน ส่วนเหตุผลอันดับที่ ๔ มีคะแนนเท่ากันอยู่ ๒ เหตุผล โดยมีคะแนน ๑๕๖ คะแนน คือ เพราะเพื่อน ๆ แนะนำให้ไปดู และการโฆษณาหรือการออกข่าว

ตารางที่ ๔.๒๕ เหตุผลที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์เลือกชมภาพยนตร์ไทย

เหตุผล	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๒๗	๘๑	๒๘	๕๖	๒๖	๒๖	๑๖๓
ดารา	๓๘	๑๑๔	๑๔	๒๘	๑๗	๑๗	๑๕๙
เพื่อน ๆ แนะนำ	๒๗	๘๑	๑๑	๒๒	๙	๙	๑๑๒
ประเภทของภาพยนตร์	๑๕	๔๕	๑๗	๓๔	๒๙	๒๙	๑๐๘
การถ่ายทำ	๑๒	๓๖	๑๕	๓๐	๒๓	๒๓	๘๙
ผู้กำกับ ผู้สร้าง	๑๐	๓๐	๒๑	๔๒	๑๕	๑๕	๘๗
เพลงประกอบ	๑๕	๔๕	๑๗	๓๔	๗	๗	๘๖
เทคนิคพิเศษ	๑๑	๓๓	๑๖	๓๒	๑๘	๑๘	๘๓
โฆษณา	๑๓	๓๙	๑๓	๒๖	๑๔	๑๔	๗๙
ตุ๊กตาทอง	๙	๒๗	๑๘	๓๖	๑๒	๑๒	๗๕
บทประพันธ์หรือเนื้อเรื่อง หรือบทภาพยนตร์	๙	๒๗	๑๖	๓๒	๑๕	๑๕	๗๔
เครื่องแต่งกาย	๒	๖	๒	๔	๓	๓	๑๓

* เรียงลำดับเหตุผลตามอันดับคะแนนรวม

เมื่อมาพิจารณาถึง ความแตกต่างในวิชาที่เรียน ว่าจะมีผลต่อความคิดในเรื่องเหตุผลที่ทำให้เลือกชมภาพยนตร์ไทยบางเรื่อง พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสายวิชาวิทยาศาสตร์ (ตารางที่ ๔.๒๕) เลือก การชมฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ เป็นอันดับแรก โดยมีคะแนน ๑๖๓ คะแนน ส่วนเหตุผลอันดับที่ ๒ คือ ดาราผู้แสดง โดยมีคะแนน ๑๕๙ คะแนน เหตุผลอันดับที่ ๓ คือ จากการที่เพื่อน ๆ แนะนำให้ชม มีคะแนน ๑๑๒ คะแนน

ตารางที่ ๔.๒๖ เหตุผลที่นักศึกษาสายศิลปศาสตร์เลือกชมภาพยนตร์ไทย

เหตุผล	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
ดารา	๖๐	๑๘๐	๔๐	๘๐	๕๔	๕๔	๓๑๔
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๔๐	๑๒๐	๕๓	๑๐๖	๖๑	๖๑	๒๘๗
เพื่อน ๆ แนะนำ	๕๗	๑๗๑	๑๖	๓๒	๒๑	๒๑	๒๒๔
ประเภทของภาพยนตร์	๒๗	๘๑	๔๐	๘๐	๔๒	๔๒	๒๐๓
เพลงประกอบ	๓๖	๑๐๘	๒๗	๕๔	๒๖	๒๖	๑๘๘
ผู้กำกับ ผู้สร้าง	๓๑	๘๓	๓๑	๖๒	๒๕	๒๕	๑๘๐
โฆษณา	๓๒	๘๖	๓๑	๖๒	๒๐	๒๐	๑๗๘
การถ่ายทำ	๒๑	๖๓	๔๑	๘๒	๒๗	๒๗	๑๗๒
เทคนิคพิเศษ	๒๕	๗๕	๓๑	๖๒	๒๙	๒๙	๑๖๖
บทประพันธ์หรือเนื้อเรื่อง หรือบทภาพยนตร์	๑๖	๔๘	๒๖	๕๒	๓๙	๓๙	๑๓๙
ตุ๊กตาทอง	๑๓	๓๙	๑๘	๓๖	๑๘	๑๘	๙๓
เครื่องแต่งกาย	๗	๒๑	๑๑	๒๒	๓	๓	๔๖

* เรียงลำดับเหตุผลตามอันดับคะแนนรวม

ในขณะที่เมื่อมาพิจารณาตารางที่ ๔.๒๖ พบว่านักศึกษาที่เรียนในสายวิชาศิลปศาสตร์ เลือก ดารา เป็นเหตุผลแรกในการที่จะชมภาพยนตร์ไทย โดยมีคะแนน ๓๑๔ คะแนน เหตุผลอันดับที่ ๒ คือ ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ โดยมีคะแนน ๒๘๗ คะแนน เหตุผลอันดับที่ ๓ คือ จากการที่เพื่อน ๆ แนะนำ ให้ชม มีคะแนน ๒๒๔ คะแนน

ตารางที่ ๔.๒๗ ลักษณะของคาราที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

เพศ \ ลักษณะของคารา	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุคลิกรูปร่างหน้าตาดี	๑๒๔	๔๕.๕๔	๑๕๕	๕๕.๑๖	๒๗๙	๕๐.๔๕
ความประพณีส่วนตัวดี	๑๒	๔.๔๑	๒๐	๗.๑๒	๓๒	๕.๗๔
แสดงภาพยนตร์ได้เก่งถูกใจ	๑๐๔	๓๘.๒๔	๙๔	๓๓.๔๕	๑๙๘	๓๕.๘๐
มีรางวัลรับรองความสามารถ	๕	๑.๘๔	๑	๐.๓๖	๖	๑.๐๘
ไม่สนใจ คาราไม่มีอิทธิพล	๒๗	๙.๙๓	๑๑	๓.๙๒	๓๘	๖.๘๗
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

ในเรื่องลักษณะของคาราที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษานี้ ผู้ตอบจะเป็นเฉพาะผู้ที่ตอบว่า ยังคงดูภาพยนตร์ไทยอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น จะพบว่า นักศึกษาจะเลือกชมภาพยนตร์ไทยที่มีคารา ซึ่งมี บุคลิก รูปร่าง หน้าตาดี มากที่สุด คือมีจำนวน ๕๐.๔๕% ของนักศึกษาทั้งหมดคาราที่แสดงภาพยนตร์ได้เก่งถูกใจ มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทย โดยมีนักศึกษาเลือกตอบคิดเป็นจำนวน ๓๕.๘๐%

เมื่อพิจารณานักศึกษาชายที่จะเลือกชมภาพยนตร์ไทย ที่มีคารา บุคลิก รูปร่างหน้าตาดีเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ๔๕.๕๔% นักศึกษาที่คิดว่า คาราที่แสดงภาพยนตร์เก่งถูกใจ เป็นส่วนที่มีอิทธิพลในการชม คิดว่าเป็น ๓๘.๒๔%

สำหรับนักศึกษาหญิง ลักษณะของคาราที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยจะเป็น คาราที่มีบุคลิก รูปร่าง หน้าตาดี เป็นจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็น ๕๕.๑๖% ที่รองลงไป คือ คาราที่แสดงภาพยนตร์เก่งถูกใจ เป็นจำนวน ๓๓.๔๕%

ตารางที่ ๔.๒๘ ลักษณะของผู้กำกับที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

เพศ \ ลักษณะของผู้กำกับ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยชมภาพยนตร์ของเขาแล้วพอใจ	๑๘๓	๖๗.๒๘	๒๒๕	๘๐.๐๗	๔๐๘	๗๓.๗๘
มีรางวัลรับรองความสามารถ	๒๗	๙.๙๓	๒๗	๙.๖๑	๕๔	๙.๗๖
ความประพฤตีสั้นตัวดี	๑๑	๔.๐๕	๘	๒.๘๕	๑๙	๓.๕๔
ผู้กำกับไม่มีอิทธิพลในการเลือกชมเลย	๕๑	๑๘.๗๕	๒๑	๗.๔๗	๗๒	๑๓.๐๒
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

เมื่อพิจารณาในด้านของผู้กำกับ พบว่า นักศึกษาจะเลือกชมภาพยนตร์ไทยของผู้กำกับที่เคยชมภาพยนตร์ของเขาแล้วพอใจเป็นจำนวนมากที่สุดคือ ๗๓.๗๘% และนักศึกษาที่เห็นว่าผู้กำกับไม่มีอิทธิพลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย มีจำนวนคิดเป็น ๑๓.๐๒%

เมื่อมาพิจารณานักศึกษาชายและหญิง พบว่ามีลักษณะเช่นเดียวกัน คือเลือกผู้กำกับที่เคยชมภาพยนตร์แล้วพอใจ เป็นจำนวนมากที่สุด โดยเป็นนักศึกษาชายคิดเป็น ๖๗.๒๘% และนักศึกษานหญิงเลือกเป็นจำนวน ๘๐.๐๗% แต่นักศึกษาชาย ที่เห็นว่าผู้กำกับไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกชม เป็นอันดับรองลงมาคือ ๑๘.๗๕% ของนักศึกษาชายทั้งหมด ในขณะที่อันดับรองลงมาของนักศึกษานหญิง จะเลือกผู้กำกับที่มีรางวัลรับรองความสามารถเป็นจำนวน ๙.๖๑%

ตารางที่ ๔.๒๔ บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทย
ของนักศึกษา

บริษัท	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สร้างแต่หนังคุณภาพ		๕๔	๒๑.๖๔	๕๕	๑๙.๕๗	๑๑๔	๒๐.๖๒
สร้างแต่หนังที่ท่านชอบดู		๒๙	๑๐.๖๖	๔๒	๑๔.๙๕	๗๑	๑๒.๘๔
ที่มีดาราน่าสนใจในสังกัดที่ท่านชอบ		๙	๓.๓๑	๒๙	๑.๓๒	๓๘	๖.๘๗
ไม่สนใจบริษัทไหนก็ได้		๑๗๕	๖๔.๓๔	๑๕๕	๕๕.๑๖	๓๓๐	๕๙.๖๗
รวม		๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษาผู้ตอบ จะเป็นผู้ตอบว่าชมภาพยนตร์ไทยอยู่ในปัจจุบัน

นักศึกษาที่จะไม่สนใจว่าภาพยนตร์ไทยนั้นจะสร้างจากบริษัทไหน มีจำนวนคิดเป็น ๕๙.๖๗%
ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด นักศึกษาที่เลือกชมภาพยนตร์จากบริษัทที่สร้างแต่หนังคุณภาพ มีจำนวนคิดเป็น
๒๐.๖๒%

เมื่อพิจารณานักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่าจะเลือกชมภาพยนตร์โดยไม่สนใจว่า
มาจากบริษัทไหน คิดเป็นจำนวน ๖๔.๓๔% และ ๕๕.๑๖% ของนักศึกษาชายและหญิงตามลำดับและ
จำนวนนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่เลือกชมภาพยนตร์จากบริษัทที่สร้างแต่หนังคุณภาพ พบว่าเป็น
จำนวนรองลงไป คือ ๒๑.๖๔% และ ๑๙.๕๗%

ตารางที่ ๔.๓๐ บทประพันธ์ที่มีอิทธิพลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

บทประพันธ์ \ เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บทประพันธ์ยอดนิยม	๓๖	๑๓.๒๔	๔๔	๑๗.๔๔	๘๐	๑๕.๓๗
บทประพันธ์ที่ได้รับรางวัล	๓๑	๑๑.๔๐	๓๘	๑๓.๕๒	๖๙	๑๒.๔๘
เรื่องที่กำลังเป็นข่าวในขณะนั้น	๑๗	๖.๒๔	๗	๒.๕๕	๒๔	๔.๓๔
เรื่องอะไรก็ได้	๑๘๘	๖๘.๑๒	๑๘๗	๖๖.๕๕	๓๗๕	๖๗.๘๑
รวม	๒๗๒	๑๐๐	๒๘๑	๑๐๐	๕๕๓	๑๐๐

นักศึกษาที่ตอบ จะเป็นผู้ที่ตอบว่าชมภาพยนตร์ไทยอยู่ในปัจจุบัน

นักศึกษา ที่ไม่สนใจว่าบทประพันธ์ที่นำมาสร้างจะเป็นเรื่องอะไรก็ได้ มีจำนวนมากที่สุด คือ ๖๗.๘๑% รองลงไปคือ บทประพันธ์ยอดนิยม คือ ๑๕.๓๗% ของนักศึกษาทั้งหมด

สำหรับนักศึกษาชาย ผู้ที่ตอบว่า ไม่สนใจว่าเป็นเรื่องอะไรก็ได้ มีจำนวนมากที่สุด คือ ๖๘.๑๒% รองลงไปคือ ภาพยนตร์ที่สร้างจากบทประพันธ์ยอดนิยม มีจำนวน ๑๓.๒๔%

นักศึกษาหญิง ที่ชมภาพยนตร์โดยไม่สนใจบทประพันธ์ มีจำนวน ๖๖.๕๕% ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงไป คือ ภาพยนตร์ที่สร้างจากบทประพันธ์ยอดนิยม มีจำนวน ๑๗.๔๔%

ตารางที่ ๔.๓๑ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ไทยต่อองค์ประกอบของ
ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน

ความคิดเห็น ขององค์ประกอบ ของภาพยนตร์ไทย	ดี		พอใช้		ไม่ดี		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
การแสดงของดารา	๑๗๙	๕๓๗	๒๗๗	๕๕๔	๙๗	๙๗	$\frac{๑๑๘๘}{๕๕๓} = ๒.๑๕$
เนื้อเรื่อง	๑๑๐	๓๓๐	๒๔๑	๔๘๒	๒๐๒	๒๐๒	$\frac{๑๐๑๔}{๕๕๓} = ๑.๘๓$
บทพูด บทเจรจา	๘๕	๒๕๕	๒๗๓	๕๔๖	๑๙๕	๑๙๕	$\frac{๙๙๖}{๕๕๓} = ๑.๘๐$
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๒๒๐	๖๖๐	๒๓๙	๔๗๘	๙๔	๙๔	$\frac{๑๒๓๒}{๕๕๓} = ๒.๒๓$
เพลงประกอบ	๑๓๗	๔๑๑	๒๖๒	๕๒๔	๑๕๔	๑๕๔	$\frac{๑๐๘๙}{๕๕๓} = ๑.๙๗$
การถ่ายทำ	๑๒๘	๓๘๔	๒๘๗	๕๗๔	๑๓๘	๑๓๘	$\frac{๑๐๙๖}{๕๕๓} = ๑.๙๘$
การพากษ์	๒๓๓	๖๙๙	๒๑๒	๔๒๔	๑๐๘	๑๐๘	$\frac{๑๒๓๑}{๕๕๓} = ๒.๒๓$
การแต่งกาย	๑๓๖	๔๐๘	๒๓๗	๔๗๔	๑๘๐	๑๘๐	$\frac{๑๐๖๒}{๕๕๓} = ๑.๙๒$

ในการศึกษาถึงเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ไทยต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน โดยดูผลจากคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย (คะแนนรวมถ่วงน้ำหนักหารด้วยจำนวนผู้ตอบ) และเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ถ้านักศึกษาคิดว่า องค์ประกอบนั้นดี จะมีการคูณ ๓ ถ้าคิดว่าพอใช้ จะคูณ ๒ และถ้าคิดว่าไม่ดี จะมีการคูณ ๑ ดังนั้นเมื่อคิดหาคะแนนเฉลี่ย จะได้ = ๒.๐๐ คะแนน ฉะนั้นจึงถือเกณฑ์ว่า ถ้าคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐ คะแนนจะถือว่า องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยนั้นค่อนข้างดี และถ้าคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน จะถือว่า องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยนั้น ค่อนข้างไม่ดี

ในส่วนขององค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาเห็นว่าค่อนข้างดี พบว่า นักศึกษาจะเห็นว่า การพากษ์และฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ได้คะแนนรวมเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันคือ ๒.๒๓ คะแนน ส่วนอันดับรองลงไป คือ การแสดงของคารา โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๑๕ คะแนน

ในส่วนขององค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาเห็นว่าค่อนข้างไม่ดี เมื่อเรียงลำดับพบว่า อันดับที่ดีที่สุด คือ การถ่ายทำที่มีคะแนนรวมเฉลี่ย ๑.๕๘ คะแนน องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๕ คือ เพลงประกอบที่มีคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย = ๑.๕๗ คะแนน องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาจัดจำแนกตามความดี อยู่ในอันดับที่ ๖ อันดับที่ ๗ และอันดับที่ ๘ คือ การแต่งกาย (๑.๕๒ คะแนน) เนื้อเรื่อง (๑.๕๓ คะแนน) และบทพูด บทเจรจา (๑.๕๐) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓๒ ความคิดเห็นของนักศึกษาชายที่ชมภาพยนตร์ไทยต่อองค์ประกอบของ
ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน

องค์ประกอบ ของภาพยนตร์ไทย	ดี		พอใช้		ไม่ดี		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
การแสดงของดารา	๔๐	๒๗๐	๑๓๐	๒๖๐	๕๒	๕๒	$\frac{๕๘๒}{๒๗๒} = ๒.๑๔$
เนื้อเรื่อง	๕๐	๑๕๐	๑๐๕	๒๑๐	๑๑๗	๑๑๗	$\frac{๔๗๗}{๒๗๒} = ๑.๗๕$
บทพูด บทเจรจา	๒๘	๘๔	๑๓๐	๒๖๐	๒๑๔	๑๑๔	$\frac{๔๕๘}{๒๗๒} = ๑.๖๘$
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๘๘	๒๖๔	๑๑๖	๒๓๒	๖๘	๖๘	$\frac{๕๖๔}{๒๗๒} = ๒.๐๗$
เพลงประกอบ	๔๑	๑๒๓	๑๓๓	๒๖๖	๔๘	๔๘	$\frac{๔๘๗}{๒๗๒} = ๑.๗๘$
การถ่ายทำ	๕๔	๑๖๒	๑๓๖	๒๗๒	๘๒	๘๒	$\frac{๕๑๖}{๒๗๒} = ๑.๙๐$
การพากษ์	๑๐๕	๓๑๕	๑๐๒	๒๐๔	๖๕	๖๕	$\frac{๕๘๔}{๒๗๒} = ๒.๑๕$
การแต่งกาย	๕๙	๑๗๗	๑๒๐	๒๔๐	๙๓	๙๓	$\frac{๕๑๐}{๒๗๒} = ๑.๘๘$

ตารางที่ ๕.๓๓ ความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงที่ชมภาพยนตร์ไทยต่อองค์ประกอบของ
ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน

ความคิดเห็น ขององค์ประกอบ ของภาพยนตร์ไทย	ดี		พอใช้		ไม่ดี		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
การแสดงของดารา	๘๘	๒๖๗	๑๔๗	๒๙๔	๔๕	๔๕	$\frac{๖๐๖}{๒๘๑} = ๒.๑๖$
เนื้อเรื่อง	๖๐	๑๘๐	๑๓๖	๒๗๒	๘๕	๘๕	$\frac{๕๓๗}{๒๘๑} = ๑.๙๑$
บทพูด บทเจรจา	๕๗	๑๗๑	๑๔๓	๒๘๖	๘๑	๘๑	$\frac{๕๓๘}{๒๘๑} = ๑.๙๒$
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๑๓๒	๓๙๖	๑๒๓	๒๔๖	๒๖	๒๖	$\frac{๖๖๘}{๒๘๑} = ๒.๓๘$
เพลงประกอบ	๙๖	๒๘๘	๑๒๙	๒๕๘	๕๖	๕๖	$\frac{๖๐๒}{๒๘๑} = ๒.๑๔$
การถ่ายทำ	๗๔	๒๒๒	๑๕๑	๓๐๒	๕๖	๕๖	$\frac{๕๘๐}{๒๘๑} = ๒.๐๖$
การพากษ์	๑๒๘	๓๘๔	๑๑๐	๒๒๐	๔๓	๔๓	$\frac{๖๔๗}{๒๘๑} = ๒.๓๐$
การแต่งกาย	๗๗	๒๓๑	๑๑๗	๒๓๔	๘๗	๘๗	$\frac{๕๕๒}{๒๘๑} = ๑.๙๖$

โดยการพิจารณาโดยเกณฑ์เดียวกัน คือ ถ้าองค์ประกอบใดมีคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยมากกว่า ๒.๐๐ คะแนน ถือว่าดี และถ้าต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน ถือว่ายังไม่ดี ในการศึกษาจากตารางที่ ๕.๓๒ ซึ่งเป็นตารางที่แสดงผลความคิดเห็นของนักศึกษาชายที่มีต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย พบว่า องค์ประกอบที่ดีที่สุด ตามความคิดเห็นของนักศึกษาชายคือ การพากษ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๕ คะแนน องค์ประกอบที่นักศึกษาชายเลือกเป็นอันดับที่ ๒ คือ การแสดงของดารา ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๔ คะแนน ส่วนองค์ประกอบที่เป็นอันดับที่ ๓ คือ ฉาก หรือสถานที่ถ่ายทำ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๐๗ คะแนน

ส่วนองค์ประกอบที่มีคะแนนเฉลี่ยในระดับที่ต่ำกว่า ๒.๐๐ อันถือว่า ยังไม่ดี แต่เมื่อนำมาจัดอันดับตามความคิดเห็น พบว่า องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย ที่นักศึกษาจัดอยู่ในอันดับที่ ๔ และอันดับที่ ๕ คือ การถ่ายทำ (๑.๙๐ คะแนน) และการแต่งกาย (๑.๘๘ คะแนน) และที่รองลงไป คือ เพลงประกอบ (๑.๗๙ คะแนน) เนื้อเรื่อง (๑.๗๕ คะแนน) และที่ต่ำสุด คือ บทพูด บทเจรจา (๑.๖๘ คะแนน)

เมื่อพิจารณารางที่ ๕.๓๓ ซึ่งเป็นความคิดเห็นของนักศึกษาหญิงที่มีต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย โดยใช้เกณฑ์คะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเช่นเดียวกัน พบว่า องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย ที่นักศึกษาหญิงเห็นว่าดีที่สุด คือ ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ซึ่งมีคะแนน ๒.๓๘ คะแนน รองลงไปคือการพากษ์ (๒.๓๐ คะแนน) อันดับที่ ๓ คือ การแสดงของดารา (๒.๑๖ คะแนน) อันดับที่ ๔ คือ เพลงประกอบ (๒.๑๔ คะแนน) และอันดับที่ ๕ คือ การถ่ายทำ (๒.๐๖ คะแนน) ทั้งห้าองค์ประกอบนี้ มีคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐ คะแนน จึงถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ส่วนองค์ประกอบที่อยู่ในเกณฑ์ยังไม่ดี มีเรียงลำดับตามคะแนนรวมเฉลี่ยดังนี้ คือ การแต่งกาย (๑.๙๖ คะแนน) บทพูดบทเจรจา (๑.๙๒ คะแนน) และเนื้อเรื่อง (๑.๘๑ คะแนน)

ตารางที่ ๔.๓๔ ความคิดเห็นของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ที่ชมภาพยนตร์ไทย
ต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย

ความคิดเห็น องค์ประกอบ ของภาพยนตร์ไทย	ดี		พอใช้		ไม่ดี		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
การแสดงของดารา	๕๘	๑๗๔	๑๐๐	๒๐๐	๓๐	๓๐	$\frac{๔๐๔}{๑๘๘} = ๒.๑๔$
เนื้อเรื่อง	๓๐	๙๐	๘๒	๑๖๔	๗๖	๗๖	$\frac{๓๓๐}{๑๘๘} = ๑.๗๖$
บทพูด บทเจรจา	๒๑	๖๓	๘๓	๑๖๖	๘๔	๘๔	$\frac{๓๑๓}{๑๘๘} = ๑.๖๖$
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๖๐	๑๘๐	๘๘	๑๗๖	๔๐	๔๐	$\frac{๓๙๖}{๑๘๘} = ๒.๑๑$
เพลงประกอบ	๓๖	๑๐๘	๙๓	๑๘๖	๕๙	๕๙	$\frac{๓๕๓}{๑๘๘} = ๑.๘๘$
การถ่ายทำ	๓๗	๑๑๑	๙๒	๑๘๔	๕๙	๕๘	$\frac{๓๕๔}{๑๘๘} = ๑.๘๘$
การพากษ์	๗๐	๒๑๐	๖๗	๑๓๔	๕๑	๕๑	$\frac{๓๙๕}{๑๘๘} = ๒.๑๐$
การแต่งกาย	๓๖	๑๐๘	๙๐	๑๘๐	๖๒	๖๒	$\frac{๓๕๐}{๑๘๘} = ๑.๘๖$

ตารางที่ ๔.๓๕ ความคิดเห็นของนักศึกษาสายศิลปศาสตร์ที่ชมภาพยนตร์ไทย

ต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย

ความคิดเห็น องค์ประกอบ ของภาพยนตร์ไทย	ดี		พอใช้		ไม่ดี		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑		
การแสดงของดาราร เนื้อเรื่อง	๑๒๑	๓๖๓	๑๗๗	๓๕๔	๖๗	๖๗	$\frac{๗๘๔}{๓๖๕}$	= ๒.๑๕
บทพูด บทเจรจา	๘๐	๒๔๐	๑๕๙	๓๑๘	๑๒๖	๑๒๖	$\frac{๖๘๓}{๓๖๕}$	= ๑.๘๗
ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ	๖๔	๑๙๒	๑๙๐	๓๘๐	๑๑๑	๑๑๑	$\frac{๖๘๓}{๓๖๕}$	= ๑.๘๗
เพลงประกอบ	๑๖๐	๔๘๐	๑๕๑	๓๐๒	๕๔	๕๔	$\frac{๘๓๖}{๓๖๕}$	= ๒.๒๙
การถ่ายทำ	๑๐๑	๓๐๓	๑๖๙	๓๓๘	๙๕	๙๕	$\frac{๗๓๖}{๓๖๕}$	= ๒.๐๒
การพากษ์	๙๑	๒๗๓	๑๙๕	๓๙๐	๗๙	๗๙	$\frac{๗๔๒}{๓๖๕}$	= ๒.๐๓
การแต่งกาย	๑๖๓	๔๘๙	๑๕๕	๒๙๐	๕๗	๕๗	$\frac{๘๓๖}{๓๖๕}$	= ๒.๒๙
	๑๑๘	๓๕๔	๑๐๐	๒๐๐	๑๔๗	๑๔๗	$\frac{๗๐๑}{๓๖๕}$	= ๑.๙๒

เมื่อมาพิจารณาตารางที่ ๔.๓๔ เพื่อพิจารณาว่าความคิดเห็นของนักศึกษาสายวิชา
วิทยาศาสตร์ ที่มีองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย โดยถือเกณฑ์คะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยต่ำกว่า
๒.๐๐ คะแนน ถือว่าองค์ประกอบนั้นค่อนข้างดี ถ้าต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน ถือว่ายังไม่ดี พบว่า องค์
ประกอบที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์เห็นว่าดีที่สุด คือ การแสดงของดาราด โดยมีคะแนน ๒.๑๔ คะแนน
อันดับที่ ๒ คือ ฉาก หรือสถานที่ถ่ายทำ โดยมีคะแนน ๒.๑๑ คะแนน และอันดับที่ ๓ คือ การพากษ์
ซึ่งมีคะแนน ๒.๑๐ คะแนน ซึ่งทั้ง ๓ องค์ประกอบนี้ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์
ค่อนข้างดี เพราะมีคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐ คะแนน

ในส่วนองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาเห็นว่า ยังไม่ค่อยดี โดยมีคะแนนรวมถ่วง
น้ำหนักเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน โดยเมื่อนำมาเรียงลำดับ จะพบว่าเป็นไปตามนี้คือ เพลงประกอบ
(๑.๘๘ คะแนน) ซึ่งเท่ากับ การถ่ายทำ (๑.๘๘ คะแนน) การแต่งกาย (๑.๘๖ คะแนน) เนื้อเรื่อง
(๑.๗๖ คะแนน) และองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่มีคะแนนน้อยที่สุดคือ บทพูด บทเจรจา
(๑.๖๖ คะแนน)

แต่จากตารางที่ ๔.๓๕ บทว่านักศึกษาสายศิลปศาสตร์ จะมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบ
ของภาพยนตร์ไทยดังนี้ คือ องค์ประกอบที่ดีที่สุดคือ ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ และการพากษ์ โดยมี
คะแนนเท่ากัน คือ ๒.๒๔ คะแนน อันดับที่ ๒ คือ การแสดงของดาราด ซึ่งมีคะแนน ๒.๑๕ คะแนน
อันดับที่ ๓ และอันดับที่ ๔ คือ การถ่ายทำ ซึ่งมีคะแนน ๒.๐๓ คะแนน และเพลงประกอบ ที่มีคะแนน
๒.๐๒ คะแนน ตามลำดับ องค์ประกอบทั้งห้านี้ นักศึกษาสายศิลปศาสตร์ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี
คือ มีคะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐ คะแนน

ในส่วนองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยที่นักศึกษาสายศิลปศาสตร์เห็นว่ายังไม่ค่อยดี โดยมี
คะแนนรวมถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน โดยนำมาเรียงลำดับเป็นการแต่งกาย (๑.๘๒
คะแนน) และเนื้อเรื่อง และบทพูดบทเจรจา มีคะแนนเท่ากันคือ ๑.๘๗ คะแนน

ตารางที่ ๔.๓๖ ข้อเสนอแนะ ในเรื่องการแสดงของดารา ที่นักศึกษาคิดว่าควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรแสดงให้สมจริงและเป็นธรรมชาติ	๑๑๓	๔๔.๖๖
ควรเลือกดาราให้เหมาะสมกับเรื่อง	๗๐	๒๗.๖๗
ควรใช้ดาราใหม่ ๆ บ้าง	๔๓	๑๗.๐๐
ควรเปลี่ยนบุคลิกตามเนื้อเรื่อง	๑๙	๗.๕๑
ภาพยนตร์ของดาราคนเดียวกันอย่าฉายพร้อมกัน	๘	๓.๑๖
รวม	๒๕๓	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่อง การแสดงของดารา มีจำนวน ๒๕๓ ราย นักศึกษาที่เห็นว่าควรแสดงให้สมจริงและเป็นธรรมชาติ มีจำนวน ๔๔.๖๖% ที่เห็นว่าควรเลือกดาราให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องจำนวน ๒๗.๖๗%

ตารางที่ ๔.๓๗ ข้อเสนอแนะในเรื่องเนื้อเรื่องที่ควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอข้อเสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรเป็นเรื่องที่เป็นไปได้มีเหตุผลพอสมควร	๓๕	๓๑.๑๒
ควรเป็นเรื่องที่กระชับ เดินเรื่องรวดเร็ว	๖๓	๒๖.๑๔
ควรเป็นเรื่องที่ไม่ซ้ำซากไม่จำเจ	๓๕	๓๕.๒๗
เนื้อเรื่องไม่ควรแตกเหตุการณ์ได้	๑๑	๔.๕๗
เนื้อเรื่องควรเกิดขึ้นใหม่ไม่ควรนำมาจากนวนิยาย	๗	๒.๙๐
รวม	๒๔๑	๑๐๐

ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไทย นักศึกษาที่เสนอความคิดเห็นมีจำนวน ๒๔๑ ราย โดยเสนอให้ปรับปรุงในเนื้อเรื่อง ให้เป็นเรื่องที่ไม่ซ้ำซากจำเจ คิดเป็น ๓๕.๒๗% ของจำนวนผู้เสนอมา รองลงมาคือ เสนอให้ปรับปรุงให้เนื้อเรื่องเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ มีเหตุผล จำนวน ๓๑.๑๒% และเสนอให้เนื้อเรื่อง ควรเป็นเรื่องที่กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ดำเนินเรื่องรวดเร็ว จำนวน ๒๖.๑๔%

ตารางที่ ๔.๓๘ ข้อเสนอแนะในเรื่องบทพูด บทเจรจา ที่ควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอข้อ เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควร เป็นภาษาที่คนธรรมดาพูดกัน	๒๗	๔๕.๐๐
ควร เป็นภาษาที่สมกับวัยของแต่ละคน	๒๑	๓๕.๐๐
ไม่ควร จะ เป็นการด่ากันทั้ง เรื่อง	๗	๑๑.๖๖
ควรมี การค้นคว้า ใน เรื่องภาษาที่ใช้ใน ตัวแสดงแต่ละคนให้ เหมาะสม	๕	๘.๓๔
รวม	๖๐	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่องบทพูด บทเจรจา มีจำนวน ๖๐ คน โดยนักศึกษาให้ข้อเสนอว่า ควรปรับปรุงภาษาที่ใช้ในการพูดให้เป็นภาษาที่คนธรรมดาพูดกัน (เช่น เสนอให้ปรับปรุงในเรื่องการพูดที่เกินความจริง เช่น พูดเรื่องชาติ รักชาติ โดยไม่มีเหตุผล ภาษาที่ใช้ดูเกินความจริง) คิดเป็นจำนวน ๔๕.๐๐% นักศึกษาที่เห็นว่าควรเป็นภาษาที่สมกับวัยของแต่ละคน (เช่น เด็กพูดจาเกินเด็ก) คิดเป็นจำนวน ๓๕.๐๐%

นางประจักษ์ วัฒนศิริ

ตารางที่ ๔.๓๔ ข้อเสนอแนะ ในเรื่องฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ที่นักศึกษาคิดว่าควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรให้สมจริงตามเนื้อเรื่อง	๑๕	๑๖.๑๓
ควรสร้างด้วยความพิถีพิถัน อย่าให้จับได้ว่าเป็นฉาก	๗๒	๗๗.๔๒
ควรเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำอย่าให้ซ้ำกัน	๔	๔.๓๐
ควรลงทุนในด้านฉากบ้าง	๒	๒.๑๕
รวม	๙๓	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่องฉากมีจำนวน ๙๓ ราย โดยเสนอให้สร้างฉากด้วยความพิถีพิถัน ๗๗.๔๒% เสนอให้ควรสมจริงตามเนื้อเรื่อง ๑๖.๑๓% ที่เสนออื่น ๆ เช่น ควรเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำ ไม่ควรใช้สถานที่เดียวกันตลอดทุกเรื่อง (ตามสถานที่สวยงามต่าง ๆ) คิดเป็นจำนวน ๔.๓๐% และควรลงทุนสร้างฉากขึ้นบ้าง คิดเป็นจำนวน ๒.๑๕%

ตารางที่ ๔.๔๐ ข้อเสนอแนะ ในเรื่อง เพลงประกอบ ที่นักศึกษาคิดว่าควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรเป็นเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง	๓๗	๔๕.๑๒
ควรเป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ เพื่อประกอบภาพยนตร์โดยเฉพาะ	๕๕	๕๔.๘๘
รวม	๘๒	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่อง เพลงประกอบมีจำนวน ๘๒ ราย นักศึกษาเสนอว่า ควรเป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ เพื่อประกอบภาพยนตร์โดยเฉพาะ จำนวน ๕๕.๘๘% และที่เสนอว่าควรเป็นเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง จำนวน ๔๕.๑๒%

ตารางที่ ๔.๔๑ ข้อเสนอแนะในเรื่อง การถ่ายทำ ที่นักศึกษาคิดว่าควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีการใช้เทคนิคใหม่ ๆ บ้าง	๔	๑๓.๓๓
ควรมีให้มีการเปลี่ยนมุมกล้องบ้าง	๑๑	๓๖.๖๗
ควรมีให้มีการถ่ายให้ดูสมจริง	๑๓	๔๓.๓๓
อื่น ๆ	๒	๖.๖๗
รวม	๓๐	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่องการถ่ายทำ มีจำนวน ๓๐ ราย โดยเสนอให้มีการถ่ายให้ดูสมจริง เป็นจำนวน ๔๓.๓๓% เสนอให้มีการถ่ายมุมกล้องบ้าง ไม่แค่กล้องเป็นเวลานาน คิดเป็นจำนวน ๓๖.๖๗% ที่เสนอให้มีการใช้เทคนิคถ่ายทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ มีจำนวนคิดเป็น ๑๓.๓๓% ที่เสนออื่น ๆ เช่น ให้มีการปรับปรุงทางด้านแสง ให้ดูมีศิลปะบ้าง และควรมีการลงทุน โดยถ่ายจากกล้องหลาย ๆ กล้อง เพื่อเลือกภาพที่ดีที่สุด คิดเป็นจำนวน ๖.๖๗%

ตารางที่ ๔.๔๒ ข้อเสนอแนะในเรื่องการพากษ์ ที่ควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรใช้เสียงจริงของตัวแสดง	๓๗	๕๔.๔๑
ไม่ควรพากษ์นอกเรื่อง	๑๕	๒๒.๐๖
เปลี่ยนเสียงพากษ์บ้าง	๔	๑๓.๒๒
เลือกเสียงพากษ์ให้เหมาะสมกับตัวละคร	๗	๑๐.๓๑
รวม	๖๔	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอข้อเสนอแนะในเรื่องการพากษ์มีจำนวน ๖๔ ราย โดยเสนอให้ ใช้เสียงจริงของตัวแสดง คิดเป็นจำนวน ๕๔.๔๑% ที่เสนอว่าไม่ควรพากษ์นอกเรื่อง ๒๒.๐๖% ส่วนที่เสนอข้อแนะนำอื่นๆ เช่น ควรเปลี่ยนเสียงพากษ์บ้างเพราะดูก็เรื่องเหมือนกันหมด ๑๓-๒๒% เลือกเสียงพากษ์ให้เหมาะสมกับตัวละคร มีจำนวน ๑๐.๓๑%

ตารางที่ ๔.๔๓ ข้อเสนอแนะ ในเรื่องเครื่องแต่งกายที่นักศึกษาคิดว่าควรปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ	นักศึกษาที่เสนอแนะ	
	จำนวน	ร้อยละ
ควรให้สมจริงตามเนื้อเรื่อง	๗๔	๘๔.๘๕
ควรมีการค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อให้มีการพัฒนาตามเวลาในเรื่อง	๑๓	๑๓.๘๘
แต่งกายให้เข้ากับอารมณ์ของภาพยนตร์ในขณะนั้น	๑	๑.๐๗
รวม	๘๘	๑๐๐

นักศึกษาที่เสนอแนะในเรื่อง เครื่องแต่งกาย มีจำนวน ๘๘ ราย โดยเห็นว่า ควรให้สมจริงตามเนื้อเรื่อง ๘๔.๘๕% ที่เห็นว่าควรมีการค้นคว้าข้อมูล เพื่อให้มีการพัฒนาตามเวลาในเนื้อเรื่อง มีจำนวน ๑๓.๘๘% ที่เห็นว่าอื่น ๆ ซึ่งหมายถึง ควรให้มีการคิดถึงอารมณ์ในเรื่อง โดยเลือก เครื่องแต่งกายโดยดูอารมณ์ด้วย มีจำนวน ๑.๐๗%

ตารางที่ ๔.๔๔ สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้ไปชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา

ประเภทของสื่อโฆษณา	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
หนังสือตัวอย่างทางโทรทัศน์	๘๖	๒๕๘	๑๐๑	๒๐๒	๒๑๓	๒๑๓	๖๗๓
หนังสือตัวอย่างในโรงภาพยนตร์	๙๐	๒๗๐	๑๔๔	๒๘๘	๑๑๔	๑๑๔	๖๗๒
เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ	๙๑	๒๗๓	๗๕	๑๕๐	๗๖	๗๖	๔๙๙
โฆษณาในหน้า นสพ.	๘๕	๒๕๕	๖๕	๑๓๐	๓๒	๓๒	๔๑๗
บทความวิจารณ์ใน นสพ.	๖๙	๒๐๗	๗๓	๑๔๖	๕๔	๕๔	๔๐๗
บทความวิจารณ์ในนิตยสาร	๕๔	๑๖๒	๕๙	๑๑๘	๔๖	๔๖	๓๒๖
โฆษณาในนิตยสาร	๒๒	๖๖	๑๓	๒๖	๗	๗	๙๙
ภาพคำเอ้าท์	๒๑	๖๓	๙	๑๘	๑	๑	๘๒
รูปภาพที่โรงภาพยนตร์	๑๓	๓๙	๕	๑๐	๐	๐	๔๙
วิทยุ	๙	๒๗	๖	๑๒	๖	๖	๔๕
ใบปิด	๙	๒๗	๓	๙	๔	๔	๔๐
การที่ดาราดังปรากฏตัวทางโทรทัศน์	๔	๑๒	๐	๐	๐	๐	๑๒

ในการพิจารณาถึงสื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้ไปชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา เมื่อพิจารณาจากคะแนน จะเห็นว่า ภาพยนตร์ตัวอย่างทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์ตัวอย่างในโรงภาพยนตร์ จะเป็นสื่อโฆษณาที่มีผลมากเป็นอันดับที่ ๑ และอันดับที่ ๒ โดยมีคะแนน ๖๗๓ คะแนนและ ๖๗๒ คะแนน ตามลำดับ ส่วนสื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๓ คือ การที่เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ กันมา ซึ่งมีคะแนน ๔๙๙ คะแนน

จะเห็นว่า จากสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ คือ สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยมากที่สุด คือ ภาพยนตร์ตัวอย่าง พบว่าเป็นจริง ภาพยนตร์ตัวอย่างที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์มีคะแนนเป็นอันดับที่ ๑ คือ ๖๗๓ คะแนนและภาพยนตร์ตัวอย่างที่เผยแพร่ทางโรงภาพยนตร์ มีคะแนนเป็นอันดับที่ ๒ คือ ๖๗๒ คะแนน

ตารางที่ ๔.๔๕ สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้อายากชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาชาย

ประเภทสื่อโฆษณา	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
หนังสือตัวอย่าง ในโรงภาพยนตร์	๕๕	๑๖๕	๗๖	๑๕๒	๔๑	๔๑	๓๕๘
หนังสือตัวอย่าง ทางโทรทัศน์	๔๓	๑๒๙	๔๘	๙๖	๙๘	๙๘	๓๒๓
เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ	๓๗	๑๑๑	๔๑	๘๒	๕๑	๕๑	๒๔๔
โฆษณาในหน้า นสพ.	๔๘	๑๔๔	๒๘	๕๖	๑๗	๑๗	๒๑๗
บทวิจารณ์ใน นสพ.	๓๑	๙๓	๒๘	๕๖	๓๐	๓๐	๑๗๙
บทความวิจารณ์ใน นิตยสาร	๒๔	๗๒	๓๕	๗๐	๒๔	๒๔	๑๖๖
โฆษณาในนิตยสาร	๑๐	๓๐	๗	๑๔	๓	๓	๔๗
ภาพศัพท์ เอ้าท์	๙	๒๗	๕	๑๐	๐	๐	๓๗
วิทยุ	๘	๒๔	๒	๔	๕	๕	๓๓
ใบปิด	๔	๑๒	๑	๒	๓	๓	๑๗
รูปภาพหน้า โรงภาพยนตร์	๓	๙	๑	๒	๐	๐	๑๑
การที่ดาราไปปรากฏ ตัวทางโทรทัศน์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

จากตารางที่ ๔.๔๕ สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้นักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยเปิดในเขต
กรุงเทพมหานครให้ไปชมภาพยนตร์ไทยเป็นอันดับ ๑ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่างในโรงภาพยนตร์ โดยมี
คะแนน ๓๕๘ คะแนน สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๒ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่างที่เผยแพร่ทาง
โทรทัศน์ ซึ่งมีคะแนน ๓๒๓ คะแนน ตามมาด้วยการที่เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ กันมา มีอิทธิพลเป็นอันดับที่
๓ คือ ๒๔๔ คะแนน

ตารางที่ ๔.๔๖ สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้อยากชมภาพยนตร์ของนักศึกษาหญิง

ประเภทสื่อโฆษณา	อันดับที่ ๑		อันดับที่ ๒		อันดับที่ ๓		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
หนังสือตัวอย่างที่ โฆษณาทางโทรทัศน์	๔๓	๑๒๙	๕๓	๑๐๖	๑๑๕	๑๑๕	๓๕๐
หนังสือตัวอย่าง ในโรงภาพยนตร์	๓๕	๑๐๕	๖๘	๑๓๖	๗๓	๗๓	๓๑๔
บทวิจารณ์ใน นสพ.	๓๘	๑๑๔	๔๕	๑๓๕	๒๔	๒๔	๒๗๓
เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ	๕๔	๑๑๒	๓๔	๖๘	๒๕	๒๕	๒๐๕
โฆษณาในหน้า นสพ.	๓๗	๑๑๑	๓๗	๗๔	๑๕	๑๕	๒๐๐
บทวิจารณ์ในนิตยสาร	๓๐	๙๐	๒๔	๔๘	๒๒	๒๒	๑๖๐
โฆษณาในนิตยสาร	๑๒	๓๖	๖	๑๒	๔	๔	๕๒
คัทเอ๊าท์	๑๒	๓๖	๔	๘	๑	๑	๔๕
รูปภาพหน้าโรงภาพยนตร์	๑๐	๓๐	๔	๘	๐	๐	๓๘
ใบปิด	๕	๑๕	๒	๔	๑	๑	๒๐
การที่คาราดังปรากฏ ในโทรทัศน์	๔	๑๒	๐	๐	๐	๐	๑๒
วิทยุ	๑	๓	๔	๘	๑	๑	๑๐

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่าสื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้นักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยเปิดในเขต กรุงเทพมหานคร ให้ไปชมภาพยนตร์ไทยเป็นอันดับ ๑ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่างที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์ โดยมีคะแนน ๓๕๐ คะแนน สื่อโฆษณาที่มีผลเป็นอันดับที่ ๒ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายในโรงภาพยนตร์ โดยมีคะแนน ๓๑๔ คะแนน สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๓ คือ บทวิจารณ์ในหนังสือพิมพ์ มีคะแนน ๒๗๓ คะแนน

ตารางที่ ๔.๔๗ อิทธิพลของการออกข่าว เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยต่อนักศึกษา

ความคิดเห็น การออกข่าว	มีผลมาก		มีผลพอควร		มีผลน้อย		คะแนนรวม ถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	
มีการทุ่มทุนมหาศาล	๑๖๐	๔๘๐	๒๔๘	๔๙๖	๑๔๕	๑๔๕	$\frac{๑๑๒๑}{๕๕๓} = ๒.๐๓$
มีการประกบดาราดังๆ	๒๕๔	๗๖๒	๑๓๕	๒๗๐	๑๖๔	๑๖๔	$\frac{๑๑๙๖}{๕๕๓} = ๒.๑๖$
มีดาราต่างประเทศ ร่วมแสดง	๔๕	๑๓๕	๒๐๐	๔๐๐	๓๐๘	๓๐๘	$\frac{๘๔๓}{๕๕๓} = ๑.๕๒$
มีผู้ร่วมแสดง เป็นจำนวน ร้อยหรือพันคน	๖๔	๑๙๒	๒๑๔	๔๒๘	๒๗๕	๒๗๕	$\frac{๘๙๕}{๕๕๓} = ๑.๖๒$
มีบุคคลดั่งๆ มาร่วมแสดง	๑๓๗	๔๑๑	๒๑๔	๔๒๘	๒๐๒	๒๐๒	$\frac{๑๐๔๑}{๕๕๓} = ๑.๘๘$
มีการถ่ายทำจาก ต่างประเทศ	๒๖๘	๘๐๔	๑๙๙	๓๙๘	๘๖	๘๖	$\frac{๑๒๘๘}{๕๕๓} = ๒.๓๓$
ใช้เพลงดั่ง ๆ มา ประกอบภาพยนตร์	๒๑๕	๖๔๕	๑๙๙	๓๙๘	๑๓๙	๑๓๙	$\frac{๑๑๘๒}{๕๕๓} = ๒.๑๔$

ในเรื่องของการออกข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยว่ามีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาอย่างไร โดยพิจารณาจากรายที่ ๕.๔๗ จะพบว่า การออกข่าวว่ามีกาถ่ายทำจากต่างประเทศ จะมีอิทธิพลมากเป็นอันดับ ๑ โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๓๓ คะแนน การประกบดาราดัง ๆ หลาย ๆ คน มีอิทธิพลมากเป็นอันดับที่ ๒ คือ มีคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๖ คะแนน การออกข่าวว่ามีกาใช้เพลงดัง ๆ มาประกอบภาพยนตร์ และมีการทุ่มทุนมหาศาล จะมีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทย มากเป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ โดยมีคะแนน ๒.๑๔ คะแนน และ ๒.๐๓ คะแนนตามลำดับ ส่วนการออกข่าวที่มีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาค่อนข้างน้อย โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้น้อยกว่า ๒.๐๐ ลงไป โดยจะเรียงตามคะแนนรวมเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การออกข่าวเกี่ยวกับ มีการใช้บุคคลดัง ๆ มาร่วมแสดง (๑.๘๘ คะแนน) เป็นอันดับที่ ๕ การมีผู้ร่วมแสดงเป็นจำนวนร้อยหรือพันคน (๑.๖๒ คะแนน) เป็นอันดับที่ ๖ และการออกข่าวที่มีอิทธิพลเป็นอันดับสุดท้าย คือ การมีดาราดังต่างประเทศร่วมแสดง โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๑.๕๒ คะแนน

ตารางที่ ๔.๔๘ อิทธิพลของการออกข่าวในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย

ต่อนักศึกษาชาย

การออกข่าว	มีความคิดเห็น		มีผลมาก		มีผลพอควร		มีผลน้อย		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑	จำนวน	คุณ ๑	
มีการทุ่มทุนมหาศาล	๘๕	๒๕๕	๑๑๔	๒๒๘	๗๓	๗๓	$\frac{๕๕๖}{๒๗๒}$	=	๒.๐๔
มีการประกบดาราดัง ๆ	๑๑๙	๓๕๗	๕๓	๑๐๖	๑๐๐	๑๐๐	$\frac{๕๖๓}{๒๗๒}$	=	๒.๐๗
มีดาราต่างประเทศ ร่วมแสดง	๒๑	๖๓	๙๐	๑๘๐	๑๖๑	๑๖๑	$\frac{๔๐๔}{๒๗๒}$	=	๑.๔๙
มีผู้ร่วมแสดงจำนวนมาก	๔๑	๑๒๓	๙๙	๑๙๘	๑๓๒	๑๓๒	$\frac{๔๕๓}{๒๗๒}$	=	๑.๖๗
มีบุคคลดัง ๆ มาร่วมแสดง	๕๘	๑๗๔	๑๐๐	๒๐๐	๑๑๔	๑๑๔	$\frac{๔๘๘}{๒๗๒}$	=	๑.๗๙
มีการถ่ายทำจาก ต่างประเทศ	๑๑๐	๓๓๐	๙๗	๑๙๔	๖๕	๖๕	$\frac{๕๘๙}{๒๗๒}$	=	๒.๑๗
ใช้เพลงดัง ๆ มา ประกอบภาพยนตร์	๙๕	๒๘๕	๙๔	๑๘๘	๘๓	๘๓	$\frac{๕๕๖}{๒๗๒}$	=	๒.๐๔

เมื่อศึกษาถึงการออกข่าวในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษาชายนั้น พบว่า ในส่วนที่คะแนนเกิน ๒.๐๐ ถือว่ามีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยมาก การออกข่าวเกี่ยวกับการถ่ายทำจากต่างประเทศ มีอิทธิพลมากที่สุดโดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๑๗ คะแนน ส่วนการออกข่าวที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๒ คือ การประกาศรางวัลต่าง ๆ หลายคน มีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๐๗ คะแนน ส่วนการออกข่าวที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๓ มี ๒ กรณีคือ การใช้เพลงดัง ๆ มาประกอบภาพยนตร์ และการทุ่มทุนมหาศาล โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากันคือ ๒.๐๔ คะแนน

ในส่วนที่มีคะแนนต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน ถือว่ามีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาน้อย โดยเมื่อเรียงตามอันดับคะแนน การออกข่าวว่ามีบุคคลดัง ๆ มาร่วมแสดงมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๑.๗๔ คะแนน มาเป็นอันดับที่ ๔ ส่วนอันดับที่ ๕ และอันดับที่ ๖ คือ การออกข่าวว่ามีผู้ร่วมแสดงจำนวนร้อยหรือพันคน (๑.๑๖๗ คะแนน) และมีดาราดังต่างประเทศมาร่วมแสดง (๑.๔๔ คะแนน) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔๔ อิทธิพลของการออกข่าวในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย
ต่อนักศึกษาหญิง

การออกข่าว	ความคิดเห็น		มีผลมาก		มีผลพอควร		มีผลน้อย		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑			
มีการทุ่มทุนมหาศาล	๗๕	๒๒๕	๑๓๕	๒๖๘	๗๒	๗๒	$\frac{๕๖๕}{๒๘๑} = ๒.๐๑$		
มีการประกบดาราดัง ๆ	๑๓๕	๔๐๕	๘๒	๑๖๔	๖๔	๖๔	$\frac{๖๓๓}{๒๘๑} = ๒.๒๕$		
มีดาราต่างประเทศร่วมแสดง	๒๔	๗๒	๑๑๐	๒๒๐	๑๔๗	๑๔๗	$\frac{๔๓๙}{๒๘๑} = ๑.๕๖$		
มีผู้ร่วมแสดงจำนวน ร้อยหรือพันคน	๒๓	๖๙	๑๑๕	๒๓๐	๑๔๓	๑๔๓	$\frac{๔๔๒}{๒๘๑} = ๑.๕๗$		
มีบุคคลดังมาร่วมแสดง	๗๙	๒๓๗	๑๑๔	๒๒๘	๘๘	๘๘	$\frac{๔๕๓}{๒๘๑} = ๑.๖๑$		
มีการถ่ายทำจากต่างประเทศ	๑๕๘	๔๗๔	๑๐๒	๒๐๔	๒๑	๒๑	$\frac{๖๙๙}{๒๘๑} = ๒.๔๙$		
ใช้เพลงดัง ๆ มา ประกอบภาพยนตร์	๑๒๐	๓๖๐	๑๐๕	๒๑๐	๕๖	๕๖	$\frac{๖๒๖}{๒๘๑} = ๒.๒๓$		

เมื่อศึกษาถึงอิทธิพลของข่าวต่าง ๆ ที่มีต่อการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ปิดหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในส่วนที่มีอิทธิพลมาก คือ คะแนนรวมเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐
คะแนน การออกข่าวว่ามีการถ่ายทำจากต่างประเทศ จะมีอิทธิพลมากเป็นอันดับที่ ๑ โดยมีคะแนน
รวมเฉลี่ย ๒.๔๔ คะแนน การออกข่าวที่มีอิทธิพลเป็นอันดับที่ ๒ คือ การประกบดาราดัง ๆ หลาย ๆ
คน โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๒๕ คะแนน และอันดับที่ ๓ ที่มีคะแนนใกล้เคียงกัน คือ การใช้เพลง
ดัง ๆ มาประกอบภาพยนตร์ โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๒๓ คะแนน และข่าวที่มีอิทธิพลต่อการชม
ภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาหญิงเป็นอันดับที่ ๔ คือ มีการทุ่มทุนมหาศาล โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๒.๐๑
คะแนน

ในกลุ่มที่มีอิทธิพลน้อย ต่อการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษาหญิง โดยพิจารณาจากคะแนน
รวมเฉลี่ยน้อยกว่า ๒.๐๐ คะแนน การออกข่าวว่ามีบุคคลดังมาร่วมแสดง มีอิทธิพลต่อการเลือกชม
เป็นอันดับที่ ๕ โดยมีคะแนน ๑.๔๗ คะแนน อันดับที่ ๖ และอันดับที่ ๗ คือ การออกข่าวว่ามีผู้ร่วม
แสดงจำนวนร้อยหรือพันคน (๑.๕๗ คะแนน) และมีดาราดังต่างประเทศร่วมแสดง (๑.๕๖ คะแนน)
ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕๐ ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อคุณภาพของภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน

เพศ \ คุณภาพของ ภาพยนตร์ไทย	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดีขึ้นกว่าเดิม	๑๘๗	๖๑.๕๖	๒๑๙	๗๐.๔๒	๔๑๖	๖๕.๙๓
คุณภาพเท่าเดิม	๑๐๖	๓๓.๑๓	๗๘	๒๕.๐๘	๑๘๔	๒๙.๑๖
เลวลงกว่าเดิม	๑๗	๕.๓๑	๑๔	๔.๕๐	๓๑	๕.๙๑
รวม	๓๑๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๒๑	๑๐๐

ในการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อคุณภาพของภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ โดยคิดเป็นจำนวน ๖๕.๙๓% ของนักศึกษาทั้งหมด เห็นว่า ภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

สำหรับนักศึกษาชายที่เห็นว่า ภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิมมีจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็น ๖๑.๕๖%

นักศึกษาหญิงที่เห็นว่า ภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม มีจำนวน ๗๐.๔๒% ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุด

ตารางที่ ๔.๕๑ การชมภาพยนตร์ไทยในอนาคตของนักศึกษา

การชม	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ชม		๑๔	๕.๙๔	๑๕	๔.๘๒	๓๔	๕.๓๘
ชม		๓๐๑	๙๔.๐๖	๒๙๖	๙๕.๑๘	๕๙๗	๙๔.๖๑
รวม		๓๒๐	๑๐๐	๓๑๑	๑๐๐	๖๓๑	๑๐๐

นักศึกษาที่ตอบว่า ในอนาคตจะชมภาพยนตร์ไทย มีจำนวนมากที่สุด คือ ๙๔.๖๑% และที่ตอบว่าจะไม่ชม มีจำนวนเพียง ๕.๓๘%

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาชายที่ตอบว่าจะชมภาพยนตร์ไทยในอนาคตมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน ๙๔.๐๖% และที่ตอบว่าไม่ชม มีจำนวน ๕.๙๔%

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาหญิงที่จะชมภาพยนตร์ไทยในอนาคต มีจำนวน ๙๕.๑๘% ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด และที่ตอบว่าไม่ชม มีจำนวน ๔.๘๒%

เมื่อมาพิจารณา จากสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยปิดในเขตกรุงเทพมหานคร จะชมภาพยนตร์ไทยน้อยลงในอนาคต เพื่อทดสอบจะทำโดยเทียบจำนวนร้อยละของผู้ชมในปัจจุบันกับจำนวนร้อยละของผู้ที่ตอบว่าจะชมในอนาคต ถ้า จำนวนร้อยละของผู้ชมในปัจจุบันมากกว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่ตอบว่าจะชมในอนาคตก็จะยอมรับสมมติฐาน นั่นคือ จะยอมรับสมมติฐานเมื่อจำนวนร้อยละของผู้ที่ตอบว่าจะชมในอนาคต น้อยกว่า ร้อยละ ๘๗.๖๐

แต่พบว่า ผู้ที่ตอบว่าจะชมในอนาคต มีจำนวน ๙๔.๖๑% ซึ่งมากกว่า ๘๗.๖๐ จึงปฏิเสธสมมติฐานดังกล่าว

ตารางที่ ๕.๔๒ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลกระทบต่อการชม

ภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ให้ลดลงในอนาคต

ความคิดเห็น สิ่งที่มีผลกระทบ	มีผลมาก		มีผลพอควร		มีผลน้อย		คะแนนรวมถ่วงน้ำหนัก จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	
	จำนวน	คุณ ๓	จำนวน	คุณ ๒	จำนวน	คุณ ๑		
วิดีโอ	๓๗๓	๑๑๑๙	๑๙๘	๓๙๖	๖๐	๖๐	$\frac{๑๕๗๕}{๖๓๑}$	๒.๕๐
บัตรผี	๘๙	๒๖๗	๓๙๖	๗๙๒	๑๕๖	๑๕๖	$\frac{๑๒๐๕}{๖๓๑}$	๑.๙๑
ผลกระทบต่อทาง เศรษฐกิจ	๘๖	๒๕๘	๓๓๕	๖๗๐	๒๑๐	๒๑๐	$\frac{๑๑๓๘}{๖๓๑}$	๑.๘๐
การเดินทาง	๘๕	๒๕๕	๓๓๘	๖๗๖	๒๐๘	๒๐๘	$\frac{๑๑๓๙}{๖๓๑}$	๑.๘๑
คุณภาพของ ภาพยนตร์ไม่ดี	๓๘๘	๑๑๖๕	๒๐๕	๔๐๘	๓๙	๓๙	$\frac{๑๖๑๑}{๖๓๑}$	๒.๕๕
การบริการที่ไม่ดี ในโรงภาพยนตร์	๑๘๘	๕๖๕	๓๕๓	๗๐๖	๙๐	๙๐	$\frac{๑๓๖๐}{๖๓๑}$	๒.๑๖
ความสะอาดของ โรงภาพยนตร์	๓๕							
อื่น ๆ	๒๕							

ในการศึกษาถึงความคิดเห็นของสิ่งที่มีผลกระทบต่อ การชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ให้ลดลง โดยพิจารณาว่า สิ่งที่มีผลกระทบซึ่งนักศึกษาแสดงความคิดเห็น แล้วรวมคะแนนเฉลี่ยเกิน ๒.๐๐ คะแนน ถือว่ามีผลกระทบมาก และสิ่งที่มีผลกระทบ เมื่อรวมคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐ คะแนน ถือว่ามีผลกระทบ น้อย

ในส่วนที่มีผลกระทบมาก พบว่า คุณภาพของภาพยนตร์ที่ฉายในโรงภาพยนตร์ มีผลกระทบ เป็นอันดับที่ ๑ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๕๕ คะแนน ส่วนอันดับที่ ๒ คือ วัสดุโอบ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๕๐ คะแนน สิ่งที่มีผลกระทบเป็นอันดับที่ ๓ คือ การบริการในโรงภาพยนตร์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๑๖ คะแนน

ในส่วนที่มีผลกระทบน้อย พบว่า บัตรผี หรือการขายบัตรเกินราคาหน้าโรงภาพยนตร์โดย บุคคลที่ไม่ใช่พนักงานขาย โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ยเป็นอันดับที่ ๔ โดยมีคะแนน = ๑.๘๑ คะแนน อันดับ ที่ ๕ และอันดับที่ ๖ ของสิ่งที่มีผลกระทบต่อ การชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ให้ลดลง คือ การเดินทาง และผลกระทบทางเศรษฐกิจ โดยมีคะแนนรวมเฉลี่ย ๑.๘๑ คะแนน และ ๑.๘๐ คะแนนตามลำดับ

ในส่วนที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นโดยตนเอง แต่มิได้ระบุระดับของผลไว้ พบว่ามีนักศึกษาระบุว่า ความสะอาดของโรงภาพยนตร์ถึง ๓๕ คน และเหตุผลอื่น ๆ เช่น รายการโทรทัศน์ที่พัฒนา ขึ้น ช่วงเวลาที่ภาพยนตร์ที่อยากชมเข้ามักจะใกล้สอบ หรือติดสอบ และไม่มีเวลาว่าง ฯลฯ อีก ๒๔ ราย